XXXIV. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM · Ára: 1,80 Ft · 1978. FEBRUÁR 23.

Brenner György rajza

TÉVÉ-HÍRADÓ — *Én csak azt kérem, fiam, hogy Afrikánál mindig mondjátok, kinek kell drukkolnom...*

KEDVES LUDAS!

A LEVÉLLÁDA KULCSA

Az idős tanár úr — a hagyományokhoz híven — kissé szórakozott. Így történt, hogy elvesztette a kapu alatti levélládájának a kulcsát. Előbb az egyiket, aztán a másikat.

Akkor döbbent rá erre, amikor reggeli sétájára indulva nem tudta kivenni az újságját a ládából. Tűvé tette a lakását, de a kis kulcs nem került elő. Ekkor vette a telefont, és néhány hívás után rátalált

arra, aki a 62-es postahivatalban a ládakulcsok legfőbb őre.

— Kérem, én az utóbbi évtizedben — mesélte a tanár úr — ilyen kedves hangot, ilyen előzékenységet még nem tapasztaltam hivatalos ügyben. A hölgy megígérte, hogy másnap elküldi hozzám a kulcskarikát, amelyen rajta van minden láda kulcsa. Kipróbálják, hogy melyik nyitja az enyémet, s akkor már a kulcson levő szám szerint megvásárolhatom az új kulcsot.

Délután azonban a szomszéd figyelmeztette a tanár urat, hogy a ládáján van egy kis cédula: „Expressz levél, távirat érkezett".

A tanár úr erre kicsit ideges lett, és nyomban elment személyesen a kedves hangú hölgyhöz, aki „csodálatos" előzékenységgel elküldte egy fiatal kollégáját azon nyomban a kulcsos karikával. Sajnos azonban egyik kulcs sem nyitotta ki a ládát. A tanár úr és a fiatalember ekkor együttes erővel megállapították, hogy két kulcs hiányzik, sőt azt is, hogy milyen számú kulcsok.

Ezután a tanár úr elment a Bajcsy-Zsilinszky úton levő kulcsüzletbe (azelőtt: kulcskirály), és megvásárolta a két kulcsot.

Boldogan tért haza. A kapuban a házfelügyelő megkérdezte tőle, hogy nem az övé-e az a levélláda kulcs, amit talált?

A tanár úr ekkor kivette a táviratot, amely nem neki szólt. Kézbesítette hát a címzettnek, a két vásárolt kulcsot pedig odaajándékozta az előzékeny postai tisztviselőnek. Hadd legyen teljes a 62-es posta kulcskészlete.

S. L.

ÖSSZEMENT A HARISNYANADRÁG

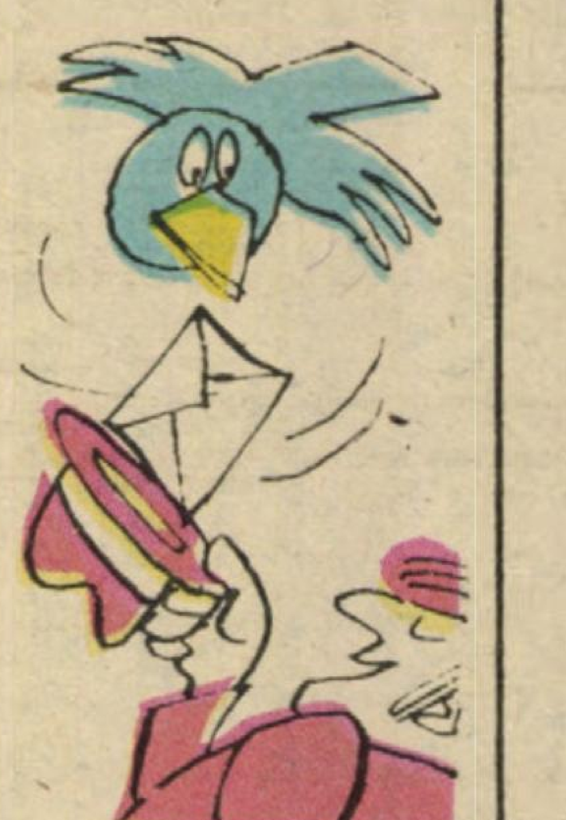
75 forintba került az a csehszlovák harisnyanadrág, amit a Skálában vettem, de már az első mosásban összement, pedig a mellékelt használati utasítás szerint mostam. Egy tízéves gyermeknek talán még jó, de én mit kezdjek vele? Nem sajnáltam rá a zsebpénzemet, de minthogy egyszeri használatra volt jó csupán, most már bánom.

Tóth Katalin
Kossuth Zsuzsa óvónő szakközép IV/D.
1154 Bp., Aulich Lajos u. 165.

BRAVÓ, POSTA!

A minapi postánkban két olyan levelet is találtunk, amelyet a Remény Mg. Tsz.-nek címeztek — Reménykútra, 3958 irányító számmal. Ilyen nevű község azonban nincs, még a fenti irányítószámmal sem. Ellenben van Hercegkút, amelynek csakugyan 3958 az irányítószáma és itt működik a Remény Mg. Tsz. A rossz címzés ellenére, mindkét levél megérkezett rendeltetési helyére, ezért hálásak vagyunk a posta hollójának.

Halász András
3958 Hercegkút, Petőfi u. 216.

KÓKUSZSZŐNYEG

Ha a Ludas is megkérdezi, miért nem lehet három éve kókuszszőnyeget kapni, talán válaszolni fog a Belkereskedelmi Minisztérium. Vagy a Külkereskedelmi. Nem tudom. Vajon miért tűnt el ez a szőnyegfajta? Valaki valahol talán azt mondta: a kókuszszőnyegre nincs igény. De van.

Várom az illetékesek válaszát.

Szappanos Elemérné
1192 Bp., Zoltán u. 7.

SZEGÉNYES SZAPPANVÁLASZTÉK

Nagyon szegényes a szappanválaszték. AMO szappan van, de szárítja a bőrt, miért nem gyártanak olyat, ami a bőrt ápolja és desodorál. Ritkán kapható FA, REXONA szappan és desodor, de ha van, akkor se igen rakják ki a pultra, esetleg pult alól lehet egy kis ismeretséggel, némi ráfizetéssel kapni. Hazai desodorjaink igen gyengék. Vagy már luxusnak számít a hetvenes években a korszerű testápolószer? A KHV miért nem veszi meg a gyártási jogát valamelyik híres illatszermárkának, ahogy Jugoszláviában is teszik?

Antal Károlyné
Szeged, Tarján-telep

SZÍNHÁZI ÁRUKAPCSOLÁS

A Volt egyszer egy kabaré című műsor bármelyik előadásához szerettem volna két jegyet kapni a Radnóti Irodalmi Színpad pénztárában. A pénztárosnő kedvesen és udvariasan közölte: a fenti műsorhoz csak akkor adhat jegyet, ha egy másik darab előadására is veszek két jegyet. Mondtam, hogy a többi előadást láttam, most csak ez érdekelne — így hoppon maradtam.

Weltner Károlyné
1051 Bp., Münnich F. u. 8.

NEM FÉR A NYOMTATVÁNYRA?

A dombóvári anyakönyvi hivatalban anyakönyveztettem januárban született leányunkat. Miközben az anyakönyvvezető az iratokat készítette, megkértem, beírna-e még egy nevet, minthogy tudomásom szerint a gyermeknek két keresztnevet lehet adni. Azt válaszolta, hogy nem, mert nem fér a nyomtatványra. Nem kaphatnék a Ludastól olyan nagyságú nyomtatványt, amelyre rá tudják vezetni kislányom mindkét nevét?

Czebei Imre
7345 Alsómocsolád,
Petőfi u. 100.

CERUZAELEM

1

Nagyon szép kis rádióm van, de csak ceruzaelemmel működik, amit a környéken — bejártam egész Pécset és Szigetvárt is — nem lehet kapni. Minek árusít ilyen szép kivitelű rádiót a kereskedelem, ha a működtetéséhez szükséges eszköz hiánycikk?

Kondrát Béla
1915 Dancsháza,
Szentegát

2

Miskolc környékén elnémultak a zsebrádiók, eltűntek a ceruzaelemek, vajon hová lettek? Miért nem kaphatók?

Aleve János
3732 Kurityán

Ki mit keres?

...Eta 416 típusú porszívóhoz forgórész hol kapható?

Tuza Józsefné
3534 Miskolc III.,
Árvíz 2/D, V/2.

...salgótarjáni teatűzhelyhez keresünk főzőlapot: se új kályha, se plattni nem kapható az egész megyében.

Bene Károly
2458 Kulcs,
Deák F. u. 13.

...hagyományos tűzhelyet, vagy teatűzhelyet keresek.

Hódos Istvánné
4212 Hajdúszovát,
Károlyi u. 18.

...hitelesített kiöntő kannát szeretnék, 10—20—25 literesből, bármilyen űrmértékűből egyetlen darab kellene.

Salamon Lajos
1211 Bp., Sallai u. 18.

...Miskolcon már jó félléve nem kapható a Tünde padlófény. Miért?

Kovács Ferencné
3532 Miskolc,
Hoffmann O. 19. IV/1.

...az Építőipari Könyvelőgépkezelő Tanfolyam Jegyzete (1970-es kiadás) vajon kapható valahol?

Szalai Miklós
4027 Debrecen,
Tanácsköztársaság út 11.

...hőpalackba való dugóért hiába járom az üzleteket, van valahol?

Szabó László
4625 Záhony, Pf. 40.

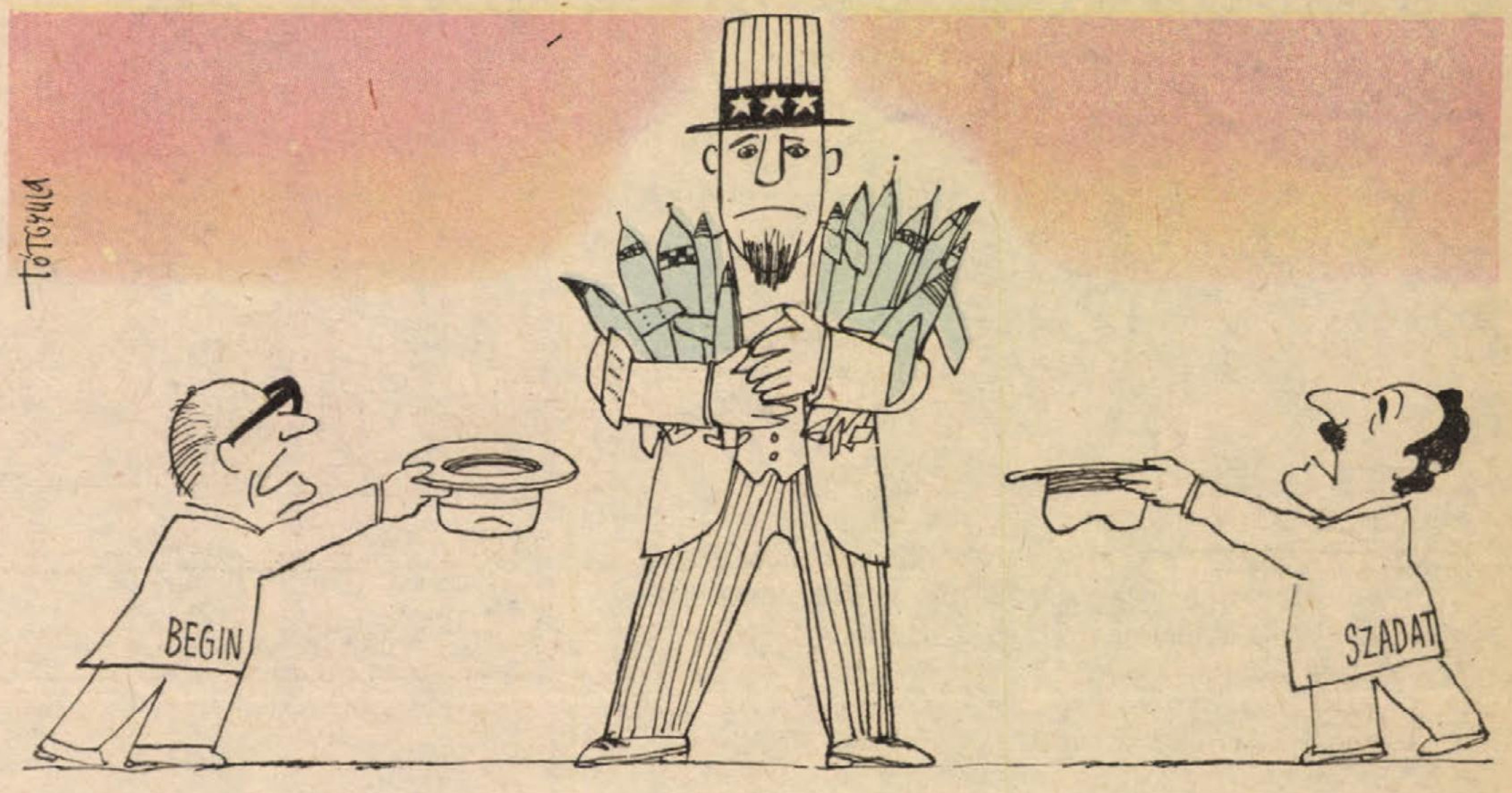
...PCL 85-ös tv-csövet nem lehet kapni — vagy mégis?

Csábrágyi Endre
1036 Bp., Magyar L. u. 10.

FELTALÁLÓ

KÖZEL-KELETI KÉREGETŐK

– Ha ő kap, akkor én is kérek...

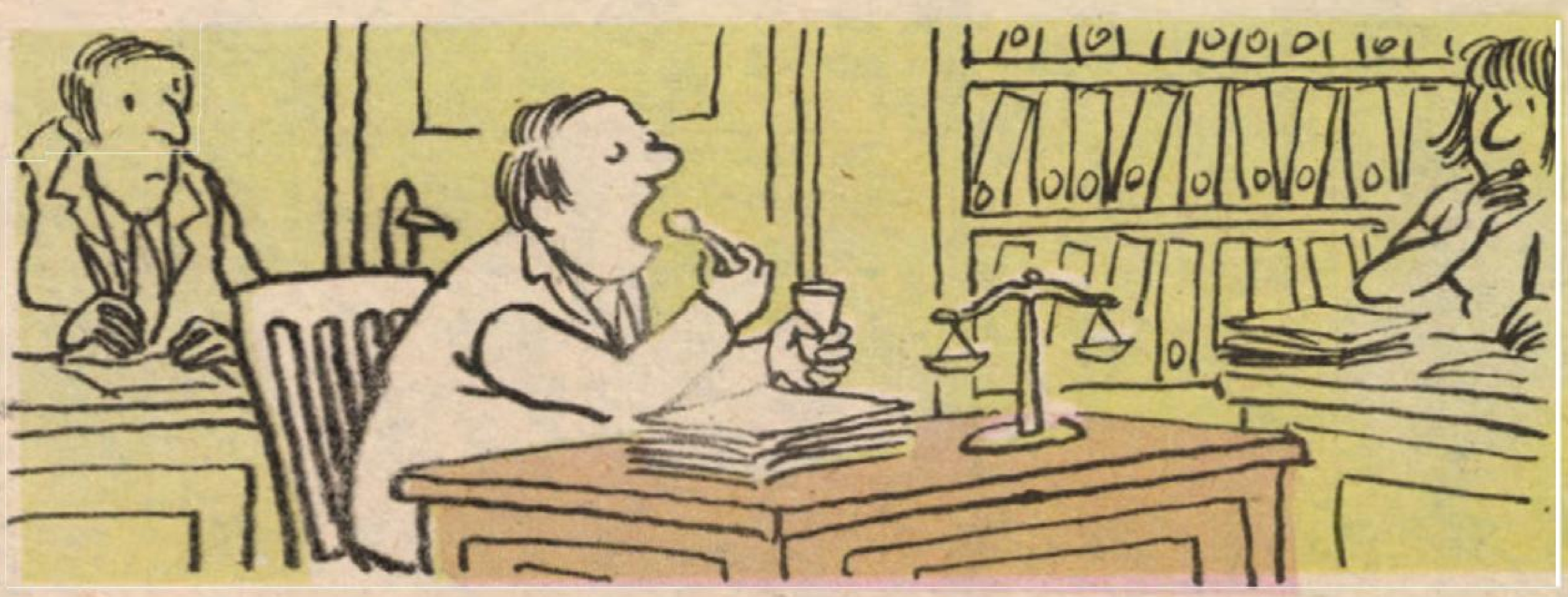
– Ha ő kap, akkor én is kérek...

MUNKAHELYI FOGYÓKÚRÁM

Tegyük fel, hogy az újságokban rendszeresen közölt fogyókúrás étrendek valamelyikét betartanám, s akkor hétfő reggel nyolckor mindjárt kérnék a vállalati büfében 2 dl tejet 1 kávéskanálnyi kakaóval, meg szaharinnal, és 30 g kaláccsal, mire a büfés rögtön hívná a mentőket. Aztán értekezlet közben eleszegetném a 100 g narancsot, miközben már tisztítanám ebédemhez a 80 g vegyes zöldséget, a 10 g vöröshagymát az asztal alatt, majd nyakon önteném a következő tervtárgyalást 3 g napraforgóolajjal és elszalasztanám kézbesítőnket petrezselyemlevélért, aki ezzel a levéllel visszatérve már uzsonna közben talál, ahol is egy fontos telefonbeszélgetés közben megeszem a 2 dl gyümölcsjoghurtot, aztán büszkén megemelném csodálkozó kollégáim előtt a kalapomat, mert aznapra már teljesítettem munkahelyemen 67,5 g fehérjét, 30,3 g zsírt és 102,1 g szénhidrátot.

Tegyük fel, hogy ennek ellenére sem lennék kedden a zártosztályon, hanem vidéki kiszálláson 40 g fehérpecsenyével irataim között, utazási célomhoz érve azonnal rátérnék jövetelem lényegére, vagyis az 50 g szafaládéra és a 100 g tehéntúróra. Visszafelé almakompótot kanalaznék a kocsiban, amitől a sofőr esetleg átvágna 20 g búzadaraföldön.

De tegyük fel, hogy szerdán is szigorú lennék magamhoz, és munkába rohanva narancsos tejet kérnék a közértben, majd 150 g almát tízóraira a minisztériumban, ahová hirtelen berendelnek, s ugyanott megkínálnának ebédre magyaros zöldbabfőzelékkel, kizárólag 250 g vajbab konzervből, pont 10 g liszttel és pont 20 g tejfellel, aztán eddigi fogyókúrámat elismerve kitüntetnének uzsonnára 2 dl kefirrel.

És tegyük fel, hogy érdemeimet így elismerve, megehetnék csütörtök reggel 40 g gépsonkát fél db kiflivel a tömött autóbuszon, míg munkába rohanva elfelejteném megvenni tízóraira a zöldségesnél a 150 g almát, ám az egész osztály rohammunkája közben már nyugodtan elfogyaszthatnám ebédre a fél db keménytojást, a fél db nyers tojást, a 250 g savanyú káposztát és a 30 g tejfelt, mert ezeket patikamérlegen grammra kiméricskélném, legfeljebb a határidős számításaim nem lennének pontosak. És ha az egész osztály kiborulna korrekt fogyókúrás munkám láttán, akkor még mindig elővehetném fiókomból uzsonnára a vaníliakrémet.

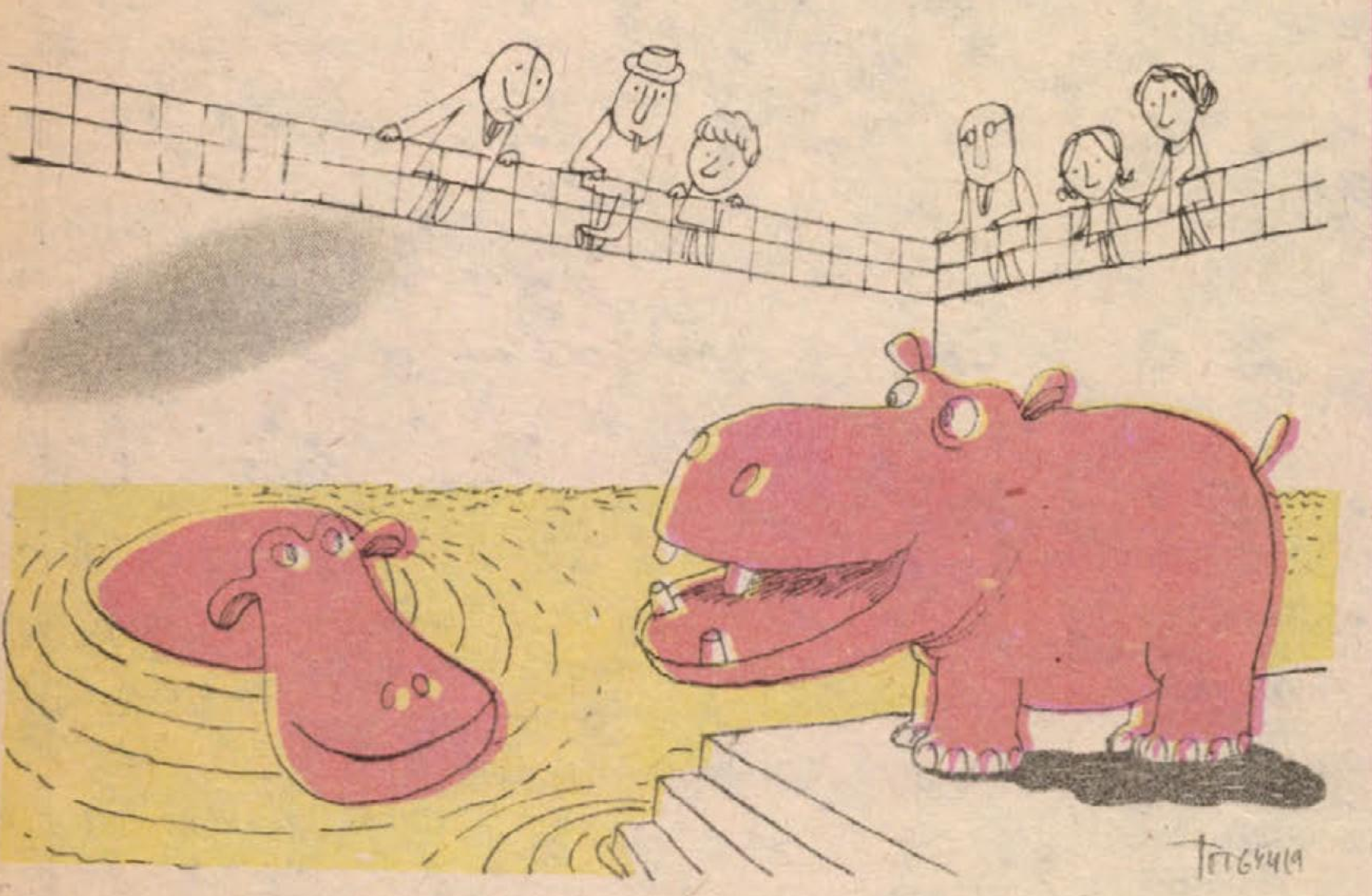
Ám pusztán az érdekesség kedvéért tegyük fel, hogy még mindig bírnám az önmegtartóztatást, és péntek reggel kissé megviselt kollégáim közé érve egyből lenyelném az 50 g sült csirkemájat és a 2 dl grapefruitlét, de amikor előkapnám az otthonról hozott krumplinyomót az ebédemhez szükséges 100 g tört burgonya elkészítéséhez, akkor az üzemi konyhán a szakács öngyilkos lenne a rakott karfiolban, s az idegileg legtovább kitartó kollégám is összetévesztené a telefonkagylót a párolt sárgarépával, mire én még megenném a 150 g csalamádét, aztán boldogan a mérlegre állhatnék, mert még a munkahelyi problémáim ellenére is tartanám a súlyomat, míg a fogyókúrára fittyet hányó munkatársaimat már csont és [illegible]ként ápolnák.

Ezért talán jobb, ha nem teszszük fel, hogy be tudnám tartani az újságokban közölt bármelyik fogyókúrás étrendet, mert akkor csupán súlyfeleslegem lesz, de attól ráérek dolgozni, s úgy közvetlen munkahelyi kollégáim sem vesztenek naponta 948 kalóriát, meg én se veszítem el őket.

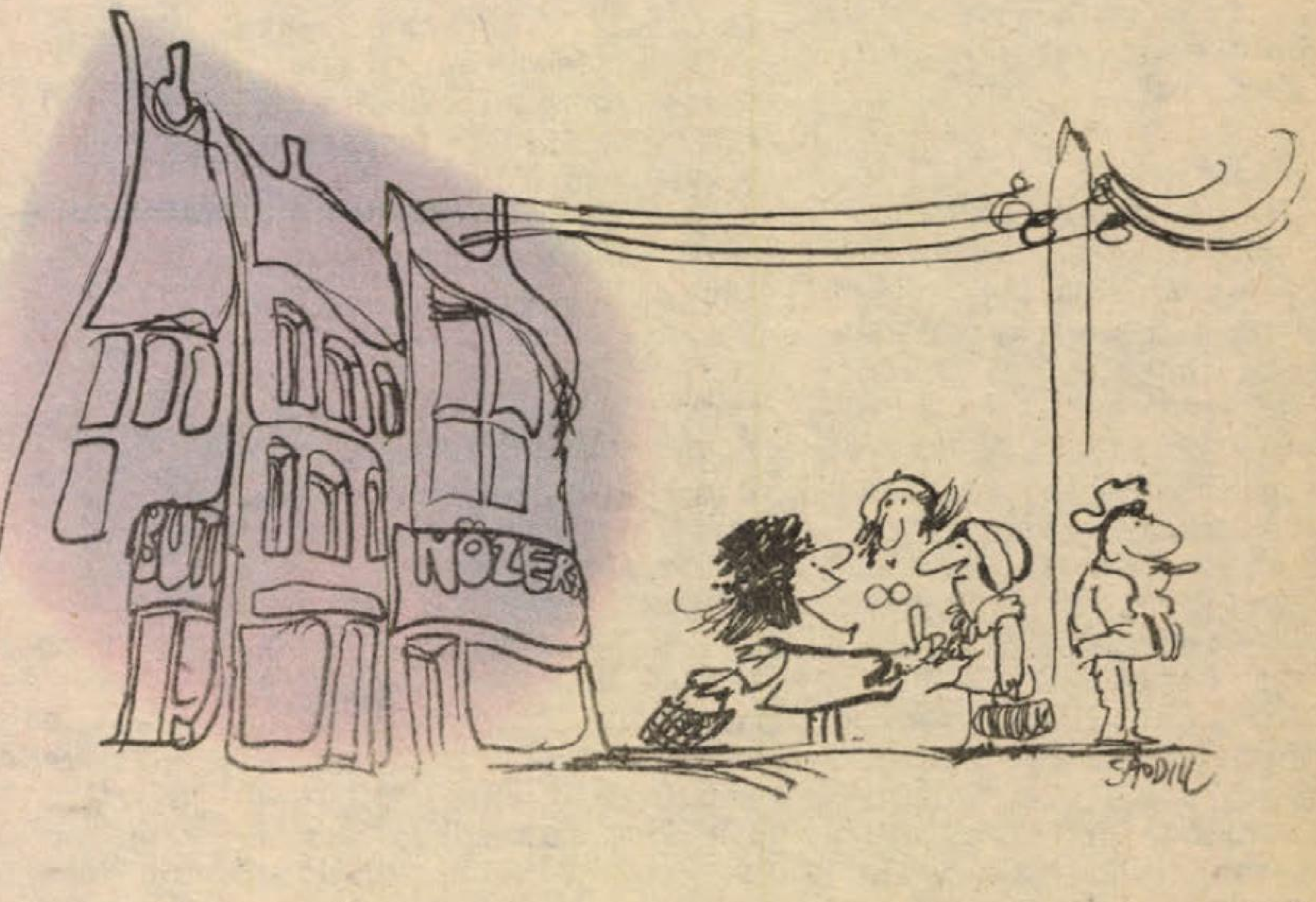
Persze, lehet, hogy bennem van a hiba, és nem az újságokban közölt fogyókúrás étrendekben, mert minek dolgozik munkahelyen az az ember, aki fogyni akar!?

Tormai László

LÉLEKVÁNDORLÁS

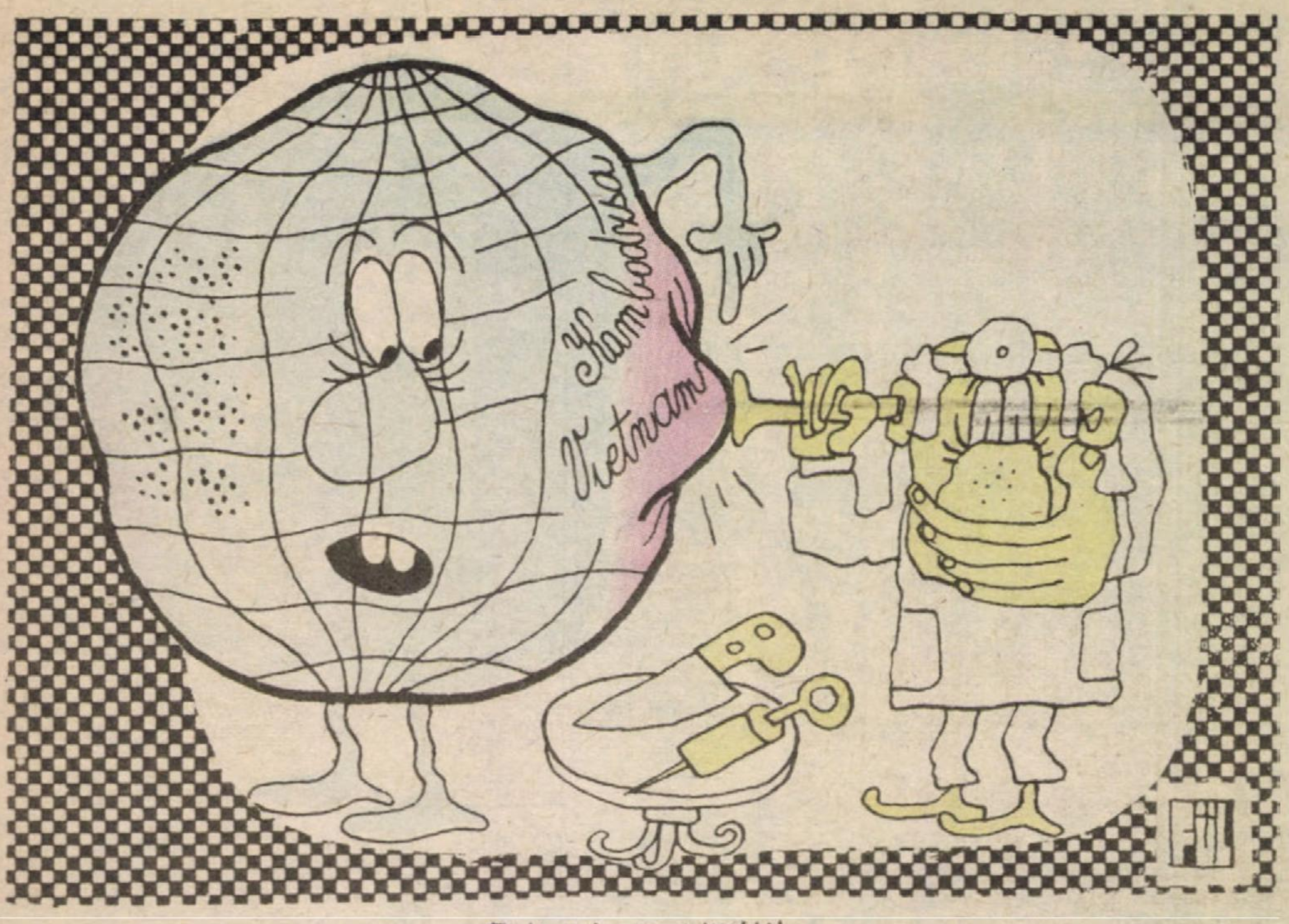

– Látod Elvíra, végül is összkomfortos, melegvizes lakáshoz jutottunk!

– Én, szerencsére, mindig elfelejtem, hogy tavoly ugyanez [illegible] került.

MI LESZ VELED, FÖLDECSKE?

– Doktor úr, most itt fáj!

PALACKPÖRGETÉS

– No, lássuk, ki menjen a minisztériumba egy kis pót-hitelért?...

Levélváltás AZ ADÓHÁTRALÉKOKRÓL

Kedves Szerkesztő úr!

A Népszabadságban olvastam azokról a fegyelmezetlen állampolgárokról, akik nem akarnak adót fizetni. Egerben például az adóhivatal, a borospincék ellenőrzése alkalmával, a „bliccelő" borosgazdáknál sok be nem jelentett bort talált. Az egyik szőlősgazda — mint Egerben beszélik — felindulásában 58 hektoliter bor[illegible] szétöntözte, hogy a megnövekedett termés arányában ne kelljen adót fizetnie. Pécsett kétezren fizettek egy- vagy kéthavi bírságot gépjárműadójuk lerovásának elmulasztása miatt. Budapesten, egyedül csak az V. kerületben, 4 millió 200 ezer forint az adóhátralék. Egy esőkabát-készítő kisiparos a „rekorder": 300 ezer forint az adóhátraléka. Igaz, hogy ez csak egyedi példa, de a 20 ezer forinton felüli adótartozás annyi a kerületben, hogy külön nyilvántartást vezetnek róluk. Nem hiányzik ez a pénz az államháztartásnak? Eltűrték volna valamikor régen az adóhivatalok az ilyen hátralékokat?

Kedves Olvasónk!

Nem tűrték el, mégis olyan sok volt az adóhátralék, hogy annak a mostani legfeljebb csak néhány százaléka. A magyar iparosok és kereskedők a világviszonylatban is magas adókulcsok ellen úgy védekeztek, hogy bevételüknek legfeljebb csak a fele került a pénztárkönyvükbe. Kies hazánkban tehát az adó nemfizetésnek régi hagyományai vannak. Gondolom, ebből maradt valami kevés „kispolgári csökevényként" mára is. Nem mintha ez a kevés is nem lenne több, mint ami illendő volna, de emiatt nem kell aggódni, vagy netán félteni az államháztartás egyensúlyát. Igaz, örvendezni sincs okunk rajta.

Úgy sejtem, egyszerűen csupán arról van szó, hogy a szocialista gazdaságban az állami vállalatok, téeszek és más termelő üzemek közvetlenül fizetik be az adót az államkasszába. Ez fedezi az ország évi költségvetésének túlnyomó részét és az

egészhez képest csak csekély (de nem mellőzhető) hányada származik a borosgazdáktól, magánkereskedőktől, kisiparosoktól és egyéb szabadfoglalkozást űzőktől. Éppen ezt tekintve azonban, például az V. kerületben kimutatott 4 millió 200 ezer forintos hátralék arra vall, hogy az adómorál a szocializmusban sem növekedett túlzott mértékben. De én bízom a fejlődésben: eljő az idő, amikor az adóhátralékost az V. kerületben, vagy bárhol is, gyötörni fogja a lelkiismeretfurdalás. Ha például eszébe jut, hogy a közpénzből fenntartott közlekedési eszközöket igénybe veszi: vonaton, villamoson, autóbuszon, trolin, metrón olcsón utazik, bizonyára önmarcangolja magát, ha arra gondol, hogy az ő adófizetésére is számított a pénzügyminiszter, amikor az ország költségvetése készült. Ha eszébe jut, szégyenkezni fog, hogy ingyen sétál a közpénzen épült gyalogjárdán, vagy végigszáguld a balatoni autósztrádán, pedig hátralékban van a gépjárműadóval. Bánatosan fog szórakozni a színházban, a moziban, ha eszébe jut, hogy az ehhez nyújtott állami támogatást ő is élvezi, anélkül, hogy a rá törvényesen kirótt adó megfizetésével könnyítene a lelkiismeretén.

Az ön szóhasználatával élve, „valamikor régen" — a közhiedelem szerint — csak azt nevezték ki adóhivatali főnöknek, aki kezdődő gyomorfekélyét orvosi bizonyítvánnyal tudta igazolni; az adóhivatalok felett álló pénzügyigazgató pedig csak olyan többszörösen kipróbált, rossz idegzetű, köztisztviselő lehetett, aki súlyos gyomorbaja miatt nemcsak az adófizetőkre, hanem az egész emberiségre haragudott. Ezek, természetüknél fogva, alaposan megcsavarták az adóprést és kíméletlenül elrendelték a végrehajtást is.

Az adóhátralékos erre manapság már nem is gondol. Ha nem fizet: ismételten kap majd egy-egy felszólítást, aztán türelmi időt, később, esetleg bírságot is kirónak rá, majd ezt követőleg „méltánylást érdemlő okokra" hivatkozik és részletfizetési kedvezményt kap. Aztán minden kezdődik elölről.

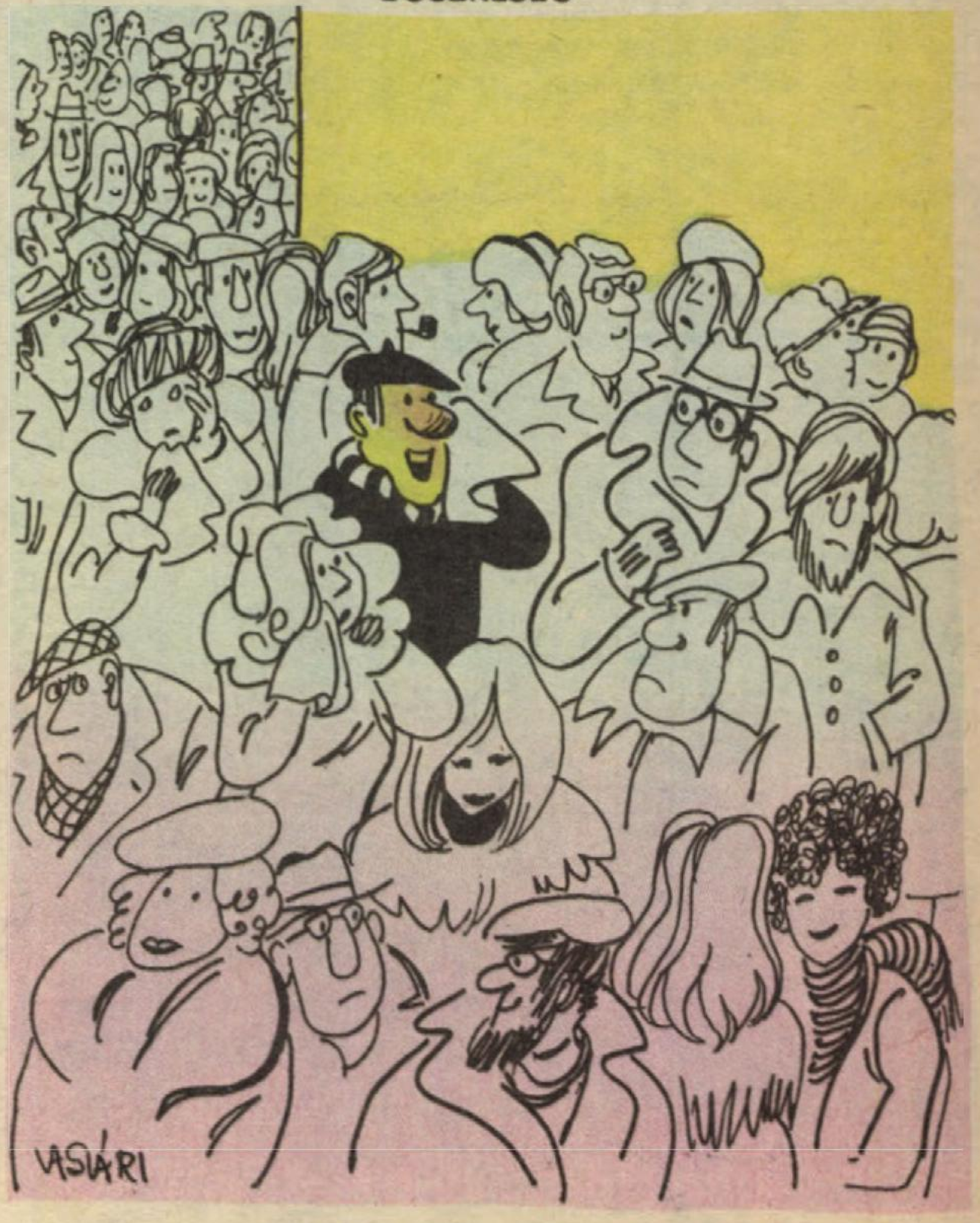
Ne tessék félreérteni: én a világért sem kívánom vissza a gyomorbajos adóügyi szakembereket. Ebben nyilván egyetértenek velem az adófizetők is. De mi lesz, ha adótisztviselőink éppen a hátralékosok miatt kapnak majd gyomorbajt?

Földes György

KORSZERŰ HÁZI PERPATVAR

BÜSZKESÉG

– Én lábon hordom ki az influenzát!

BÜKK, ZEMPLÉN

Selejtező vadászat

Az utóbbi évek tervszerű vadgazdálkodásának eredményeként Borsod megye síkvidéki ligeterdeiben és a folyók menti csenderesekben erőteljesen fejlődött az őzál-

– Húzd ki magad, mert még azt hiszik hogy selejt vagy!

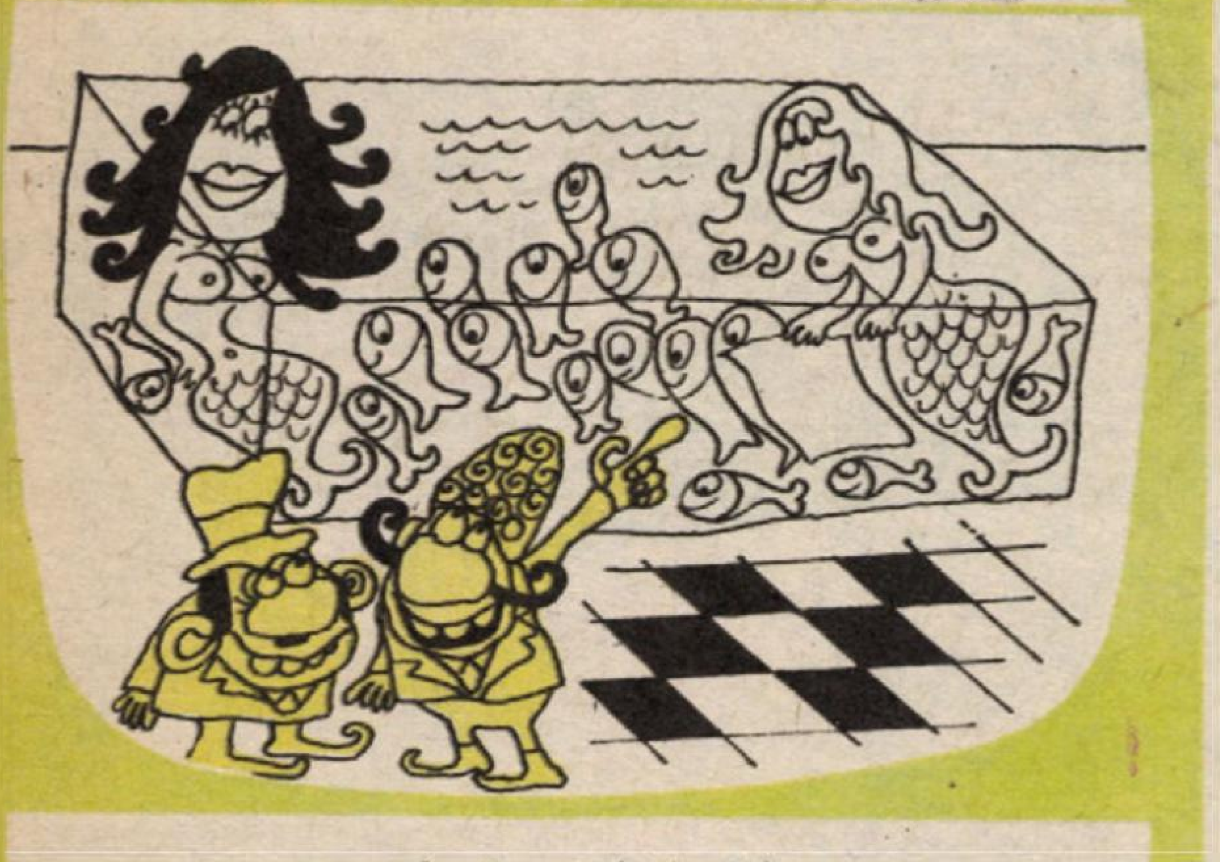
Halgyár a Mecsekben

Egy hektár tóból tizenhét mázsát fognak ki

a kastély a Mecsek észa- oldalán, szeszélyesen ta- meredek dombok völ-

egyedszámot. Nem lehet egy egyeddel — hallal — sem több sem keresebb a

asztalon — csak az eg oldala a termelés. A n sik: a foguasztás

– Az üzemi bölcsöde

Óriáskígyó a lopott bőröndben

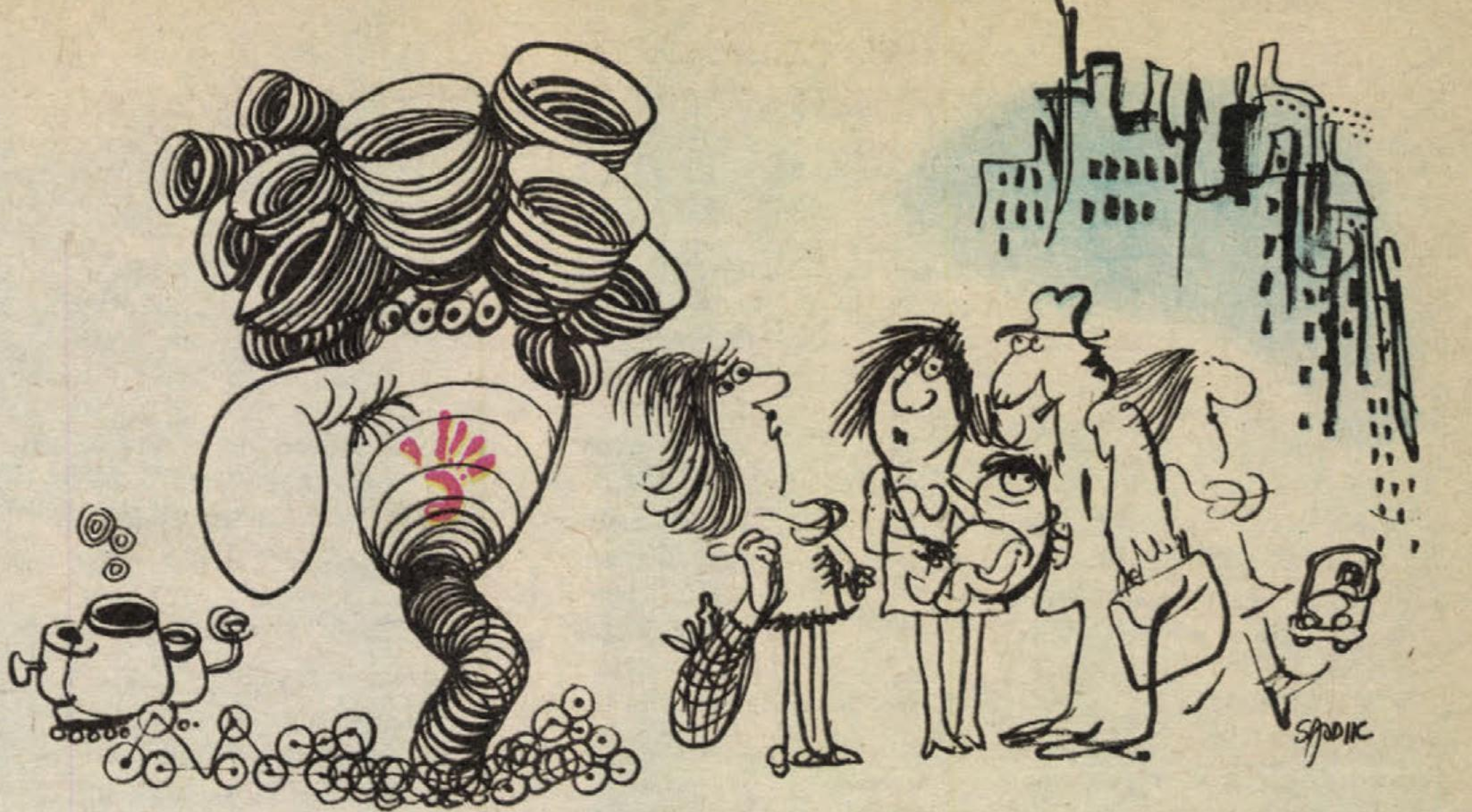
Valószínűleg élete legnagyobb baklövését kö-

csomag gazdája ugyanis arról tájékoztatta a

mennyiségű mérgező hatású gyógyszer is volt

– Rendőööör ! ! !

– Valami csillaghajóról meg galaktikáról fecsegett, jól felpofoztam. Ezentúl szemtelenkedjen mással . . .

BADIBILDING

Láttam a tévében a body buildinget. Azt az izomembert, aki éjt nappá téve formálja félelmetes izomkötegeit, hogy aztán saját pénzén, turista útlevéllel utazzon el külföldre, a nemzetközi versenyre és érmet dicsőséget szerezzen a magyar színeknek.

Láttam ezt a remekmívű testet és láttam a szemében a csalódás tört fényét, éreztem hangjában a keserűséget, hogy ő itten most a legcsekélyebb állami támogatás nélkül építi a testét és ezáltal a szocializmust, miközben vannak sportolók (sportágat nem mondott), akik 21-ik és 44-ik helyezést érnek el külföldön — államköltségen.

Övé minden részvétem, elismerésem és rokonszenvem. Magam is megpróbáltam már a badimat bildingezni, de meg se tudtam mozdítani a nagy ruhásszekrényt, nemhogy a fejem fölé emeltem volna. Ezért tehát illetéktelenül nyilvánítok véleményt, amikor azt mondom, hogv szimpatikus, erős emberünknek nincs igaza.

Nem abban, amit a 44-ik helyezettekről mond. Ott egyetértünk. Hanem abban már nem vagyok bizonyos, hogy a badibildinget (ugyan, hadd írjam már magyarosan!) az állami költségvetésből kell finanszírozni.

Ha az angol pénzügyminiszter egyetlen fontot be merne állítani a költségvetési előirányzatba badibilding címén, először megbuktatnák, utána az őrültek házába zárnák. Ha egy francia szenátor interpellálna és póthitelt kérne az ilyen izomemberek utazási költségeire, a szavazó polgárok úgy kipenderítenék a választókerületből, hogy tapogathatná az alsó badiját.

Igen ám, de a badibildingversenyeken mégis ott vannak angol, francia (vagy osztrák, svéd stb.) izompacsirták. Hát akkor?

Tudtommal ez úgy van, hogy az ilyen duzzadó bicepszű bácsikat szívesen finanszírozzák a magáncégek. Vagy azért, mert az ő gyártmányaikat reklámozzák filmen, tévében, fényképen, vagy azért, mert nyilatkozatokat adnak, hogy az ő tápszerüknek, tejüknek, vajuknak, esetleg sporteszközüknek köszönhetik izomzatukat.

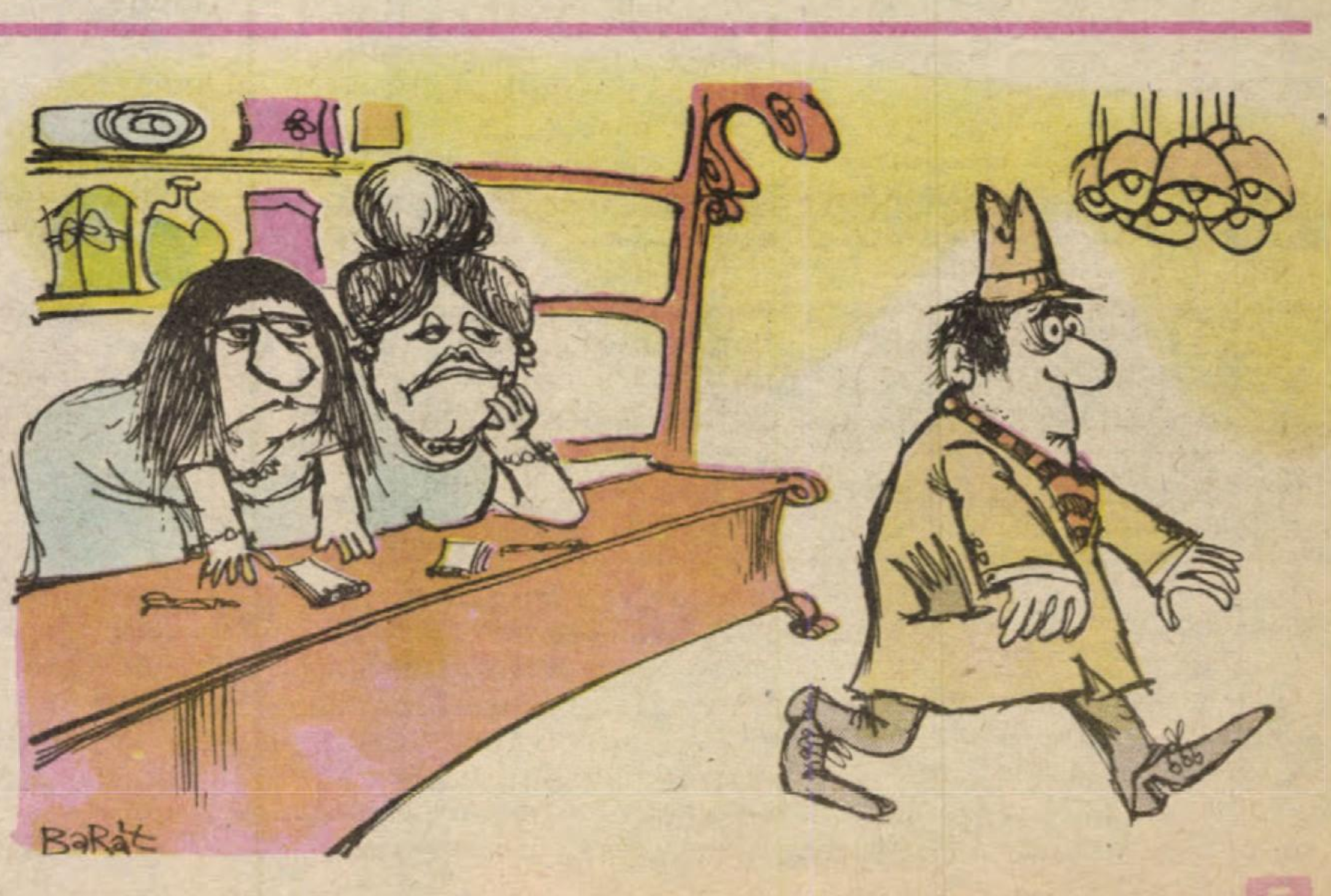
Ez az út — elvben — nálunk is járható. Mármost az egyes cégeknek kell eldönteniük, telik-e a propagandakeretből arra, hogy „acélos karizmaimat a 4,60-as kolbásznak köszönhetem", vagy „ezt a gyönyörű testet Petneházy utcai kenyérből építettem fel".

Ám tegyék a vállalatok, ha megéri nekik. Az államnak viszont nem ajánlanám, hogy pénzelje a badibildinget, már csak azért sem, mert újabb jogos igények merülnének fel. Nem beszélve a női keblek nemzetközi vetélkedőjéről (ez nem badibilding?), jelentkeznek majd a söralátétpöckölők, sérelmezve, hogy nem küldték ki őket a bostoni világbajnokságra, amint mellőzték a bigézőket, a szappanbuborékfúvókat, a sárkányeregetőket, a tőzegbirkózókat, a hordógörgetőket és a távköpőket. Ezeknek mindnek (vagy csaknem mindnek) van valahol a világon versenye, bajnoksága, és bár szégyen, hogy a magyar színeket ott senki sem képviseli, de hát mindenre nem telik.

Egy alföldi kisvárosban a harmincas években az urak a képviselő-testületben javaslatot terjesztettek elő: építsen a város közpénzből teniszpályát. Egy öreg parasztképviselő felállt: „Márpedig én azt mondom, aki laptázni akar, az vegyen magának laptát!"

A síelés, meg a badibilding szóba se került.

Novobáczky Sándor

KIBIRHATATLAN VÁSÁRLÓ

– Ez mindig valami hiánycikket keres.

TALPIG TÉSZTÁBAN

„Hová tűnt a büfékenyér?" — kérdeztem lapunk múlt év december 15-i számában. Hiába. A Sütőipar válaszra sem méltatott. Igaza van, belátom. Hogyan is lehetne kigyógyítani minket, a barna kenyér kábulatában élőket másképp, mint az általuk alkalmazott radikális elvonókúrával?

Engem még így sem. Nem eszem barna kenyeret, mert nincs, de szenvedek. A bűnös szenvedély, amelynek több mint fél évszázada rabja vagyok, követeli a magáét.

Tegnap már nem tudtam uralkodni magamon. Elhatároztam, hogy cselekszem. Ha nem süt nekem a Sütőipar barnát, sütök én magamnak. Értek hozzá. Tizenéves koromban az én feladatom volt a dagasztás. Aztán iskolába menet én vittem a pékhez az egy hétre való két 5—6 kilós veknit, én hoztam iskolából jövet, megvámolva valamelyik ropogós serclit egy jókora töréssel.

Elmentem hát a közértbe, az önkiszolgálóba. Nézem a polcon a lisztet. Soká néztem, gyanús lettem. Odajön a figyelő, kérdezi, mit keresek. Mondom: négyes lisztet, meg hatosat. Azt mondja, hogy csak négyhatvanas van, meg öthatvanas. Kérdezem, hogy melyik a barna. Értetlenül néz rám. Magyarázom, hogy kenyérsütéshez kell. Hátrál három lépést, onnan bólogat rámhagyóan. Mögöttem egy néni megszólal: „Elég barna az a négyhatvanas..." Gyorsan beteszek a kosaramba öt zacskót.

Azután a Zöldérteket kezdem járni. Ella krumplit keresek. A hetedik boltban szóba áll velem a kedves eladó.

— Ella nincs, de Anasztáziával tudok szolgálni — mondja.

Vettem két kilót.

A legegyszerűbb volt a szakajtó beszerzése. Azt simán kaptam az Emke aluljáróban háromszázért.

A többi már ment, mint a karikacsapás. Megfőztem a krumplit héjában, meghámoztam, megtörtem, és a liszttel, meg az élesztőből „fejlesztett" kovásszal egybekészítettem a vájdlingban, ahogy édesanyámtól tanultam.

Ma, kora hajnalban pedig — nem azért, hogy dicsekedjem, de — úgy dagasztottam, mintha tegnap csináltam volna utoljára, nem pedig negyven éve.

Mire nyolc órát tütült a rádió pontos időjelzése, a szakajtóban szépen dagadt a kenyértészta.

Fogtam, s elindultam a nem messzi pékségbe, ahol is megkerülve a sorbaállókat beosontam az üzletbe. Mondom a kedves eladó lánykának, hogy saját kenyeret szeretnék süttetni. Néz rám, nem érti. Próbálom megmagyarázni, csak nevet. Erősködöm, előkerül a főnökasszony. Türelmesen meghallgat, aztán megkérdezi: „Hol él maga?"

Sebaj, villamosra szállok — határoztam —, két megállóra van egy másik pékség. Ott még hamarabb végeztek velem.

Most már, mint a megszállott, mentem tovább és tovább. Villamossal, busszal és taxival, és a kenyér a szakajtóban közben kelt és kelt. Eleinte még vissza tudtam gyömöszölni, de mire delet harangoztak, és én a huszonharmadik pékségből — valahol Cinkota környékén — kijöttem, a megpuffadt tészta elhagyta a szakajtót. Tehetetlenségemben már el akartam dobni egy néptelen utcán, de nem sikerült. Akkorra ugyanis a kibuggyanó tészta rámtapadt.

Elkeseredetten nekidőltem egy fának. Ez lett a vesztem. Hozzáragadtam.

Szólongattam az utcán járókat, de vagy nagy ívben elkerültek, vagy kinevettek. Sokára állt csak meg egy fiatal asszony. Elmondtam neki, hogy mi történt velem. Végighallgatott, és így szólt:

— Úgy kell annak, aki átkos szenvedélyének a rabja!

Evvel elment. Én pedig ottmaradtam talpig tésztában. Segítség!

Sólyom László

SZNOBÉK

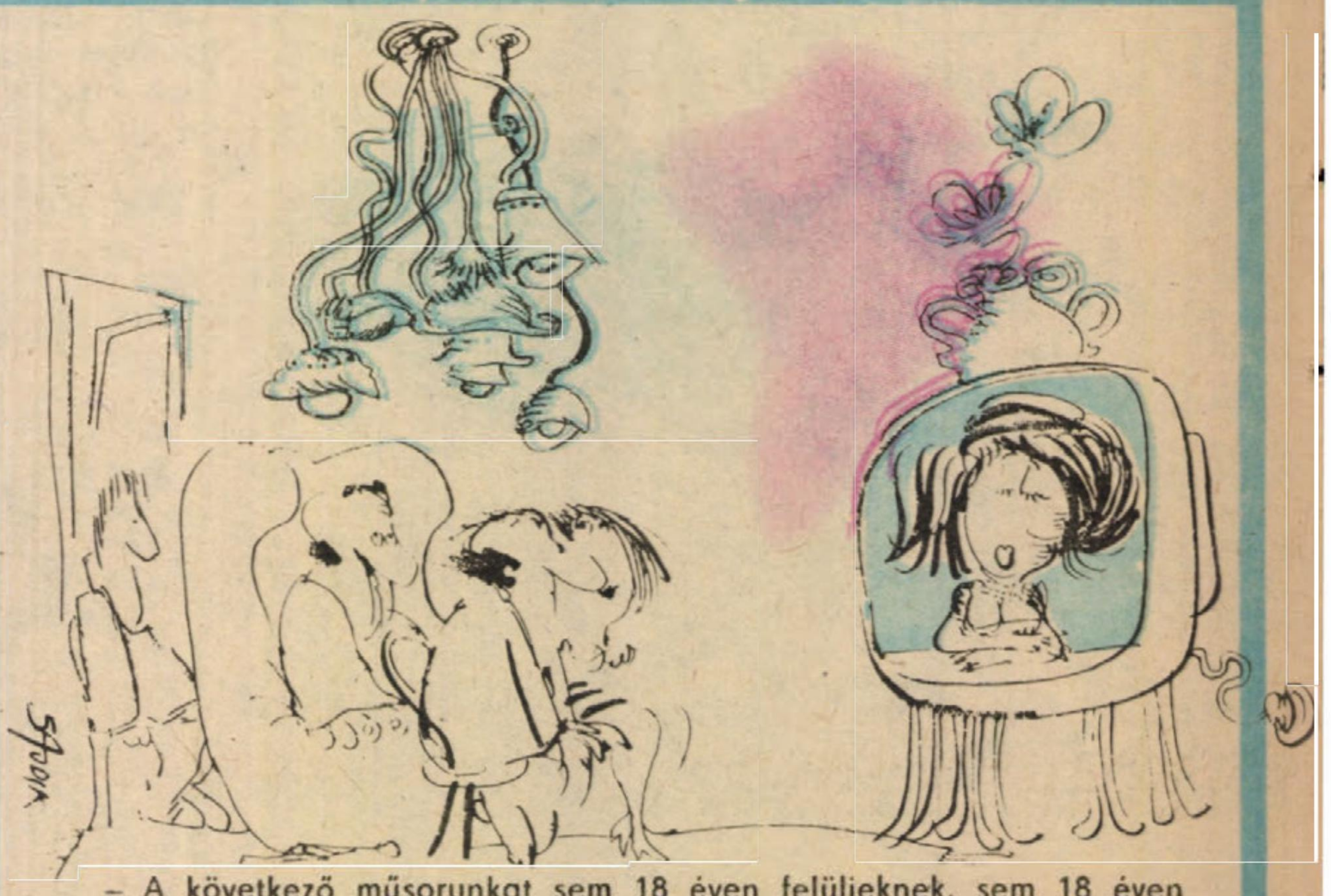
— Ha ezt meglátják Kovácsék, megüti őket a guta...

LOMTALANÍTÁS

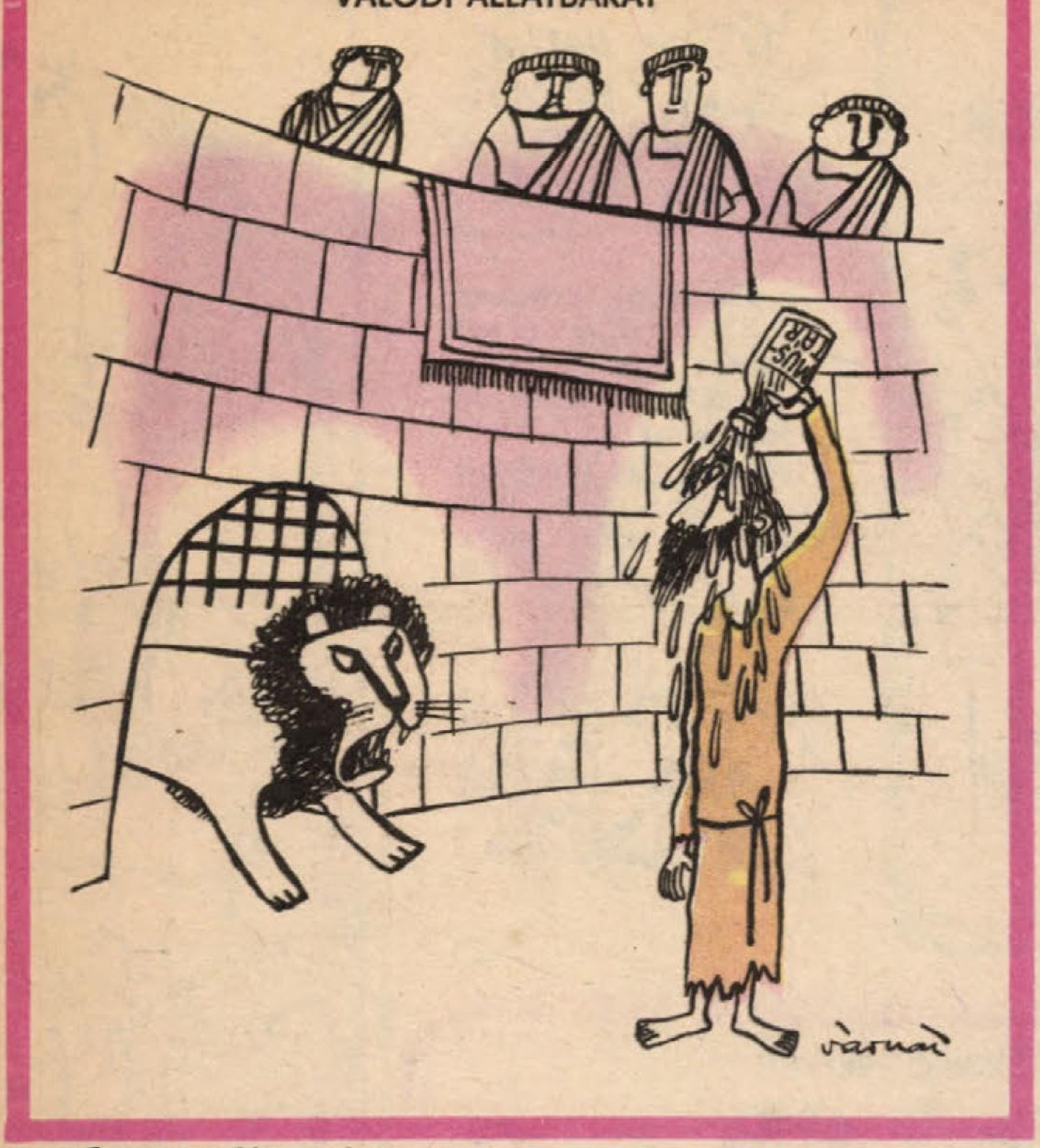

— Ne! Tudod, hogy én influenzás vagyok!

— A következő műsorunkat sem 18 éven felülieknek, sem 18 éven aluliaknak nem ajánljuk!

VALÓDI ÁLLATBARÁT

– Honnan tudtam volna, hogy te is fiú vagy? Olyan egyforma itt mindenki...

Hajnali szeszcsend

Azt mondja nekem a főnök:

— Ugorj, Hollanda és írj egy nagy riportot „Hajnali szeszcsend" címmel.

Szeszcsend ide, szeszcsend oda, a fenének van kedve hajnali riportokra ugrándozni ebben a zimankóban.

— De főnök — mondom —, hiszen a múlt héten harminckilenc nagy riport jelent meg a lapokban „Hajnali szeszcsend" címmel.

— Ugorj csak el, Hollanda. Gondolj arra, hogy az Antialkoholista Liga értékes tárgynyereményekkel jutalmazza a száz legjobb riportot, amely a „Hajnali szeszcsend" címmel jelenik meg.

Ugrom. A józan érvek mindig hatottak rám. A saját szakállamra ugyan kilenc után se igen szoktam hörpintgetni, mert örömtelen az életem. Így aztán egyetértek a rendelettel, az a legkevesebb, hogy legalább kilencig más se vedelhesse le magát baromi módon a sárga földig.

Már azt visító gyönyörrel üdvözöltem, amikor a pakli cigarettákra rányomtatták, hogy a dohányzás káros az egészségre, rémes dolgokat művel a hörgőkkel, s végzetes forgalmi dugókat támaszt a légutakban. Ettől döglik a légy, ezt kell folytatni. Mondjuk, veszel egy flaska fekete címkés cseresznyét, lecsavarod a kupakot, akkor előugrik az üvegből egy kis egészségügyi államtitkár és dühösen rádrivall:

— Már megint a pia, mi? Azt persze elfelejted, hogy a korlátlan szeszfogyasztás az agykamrák dilatációját vonja maga után?!

Efféle gondolatok közepette csűrök be a „Két svihákhoz" címzett bisztróba. Fél nyolc, a szeszcsend tehát teljes, csak a kuncsaftok kurjongatnak, ahogy a torkukon kifér.

Egy féldeci kevert, szakadt bőrsatyakkal a fején, komoran néz maga elé, aztán hangosan felbődül és a Tosca nagyáriáját kezdi üvölteni a Schneider Fáni dallamára.

— Csupa illat a kiskert, az ajtó halkan nyíl, zajtó halkan nyíl, zajtó halkan nyíl...

Valami nem stimmel neki, mert ökölbe szorul az arca, rávetődik a pultra és zokogni kezd, mint a választási szamár.

— Fáni! Hová lettél, Fáni? Miért hagytál el, Fáni?!

Ha Fáni lennék, kapásból ezer elfogadható okot is tudnék mondani, de jobb a békesség. Különben sem vagyok Fáni.

A földön egy kupica Hubertus ül szivárványos taftrokolyában, ősz fürtje a szemébe lóg. Ujját a kupicába dugja, kis Hubertus-figurákat rajzol a kövezetre.

— Pont, pont, vesszőcske, készen van a fejecske...

Most a térdembe kapaszkodik, felmászik a fazonomon és töményet lehel a képembe.

— Gyere velem, szép, szőke herceg, megtanítlak gagyizni.

Most tudom, mit érezhetett a kóbor Odüsszeusz, amikor a szirének szigete mellett hajózott el.

A sarokban három deci támasztja a falat, tisztán.

— Idehallgassatok — motyorássza. — Az öregre hallgassatok. Most mond nektek valamit az öreg. Az öreg mondhatja, mert negyven éve flepnije van. Szóval ezt a világbajnokságot csakis a magyar válogatott nyerheti, értjük?!

Aztán összecsuklik, mint a tangóharmonika. Az öreg teljesen készen van.

A tulaj frissen borotválva nézi a kutyavásárt. Gazda szeme hizlalja a delíriumot. Valamit nem értek.

— Mondja, mester — tüntetem ki megszólításommal —, miként lehetséges, hogy maga kilenc előtt alkoholt szolgáltat ki?

— Szolgáltat a nyavalya, tisztelettel. Tudom én a törvényt. Tetszik tudni, én azt az alkoholt már este kiszolgáltatom nekik. Odateszik a stelázsira, mindegyiknek van egy kis fachja, aztán reggel csak érte nyúl.

— Most mondja meg, de őszintén. Hogyan lehetne ezt megakadályozni?

— Nagyon egyszerű. Minden kocsmát kötelezni kéne, hogy már hajnali négykor szolgáltasson ki alkoholt. Akkor kilencre úgy berúgnának, hogy nem lenne erejük odanyúlni.

Innék egy stanecli pasztörizáltat az ijedtségre, de leteszek róla. Nekem elég a hajnali szeszcsend. A fenének kell még egy bökő is a lapockája alá.

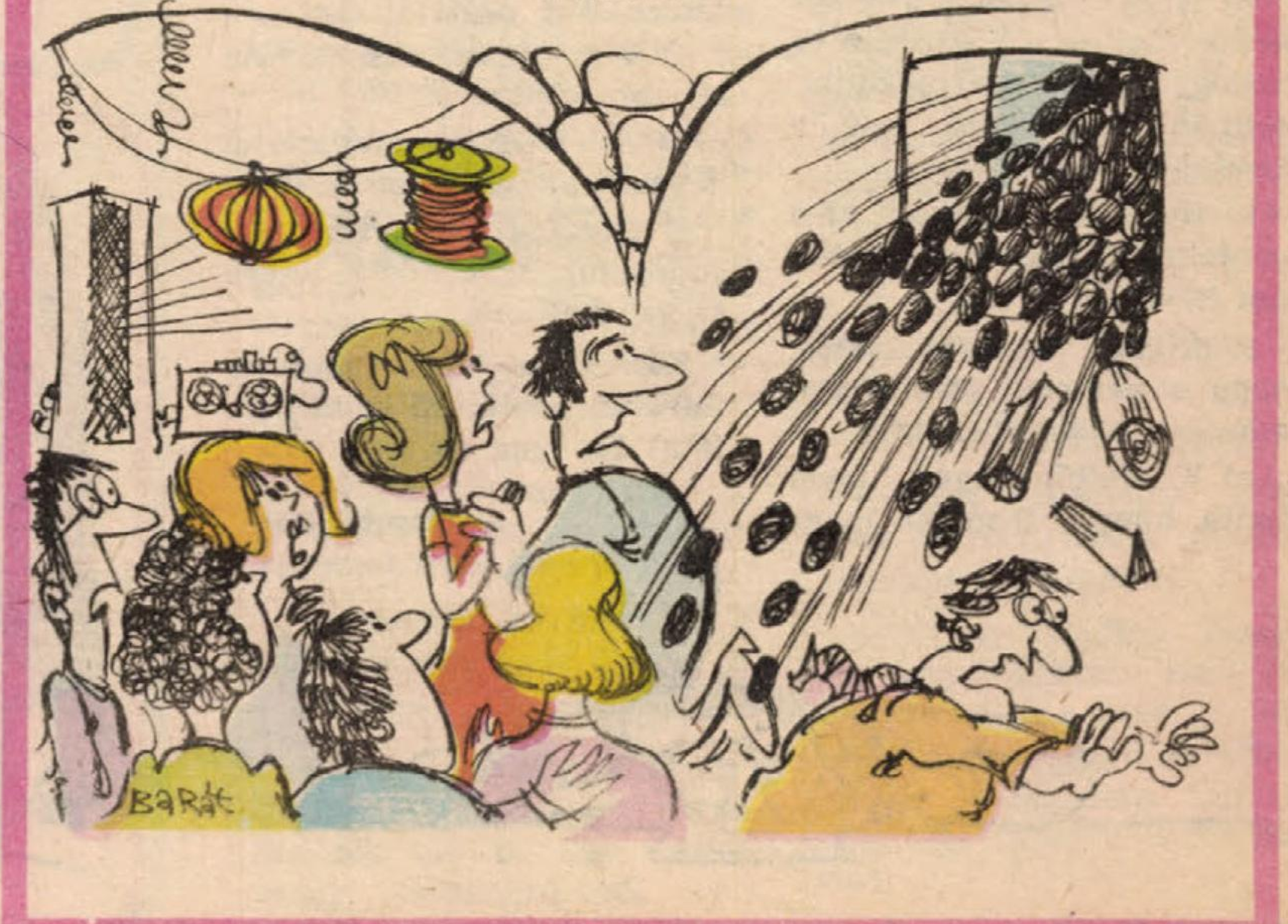
Peterdi Pál

NYITOTT USZODA

– Bélelt fürdőruhában vagyok!

PINCEKLUB

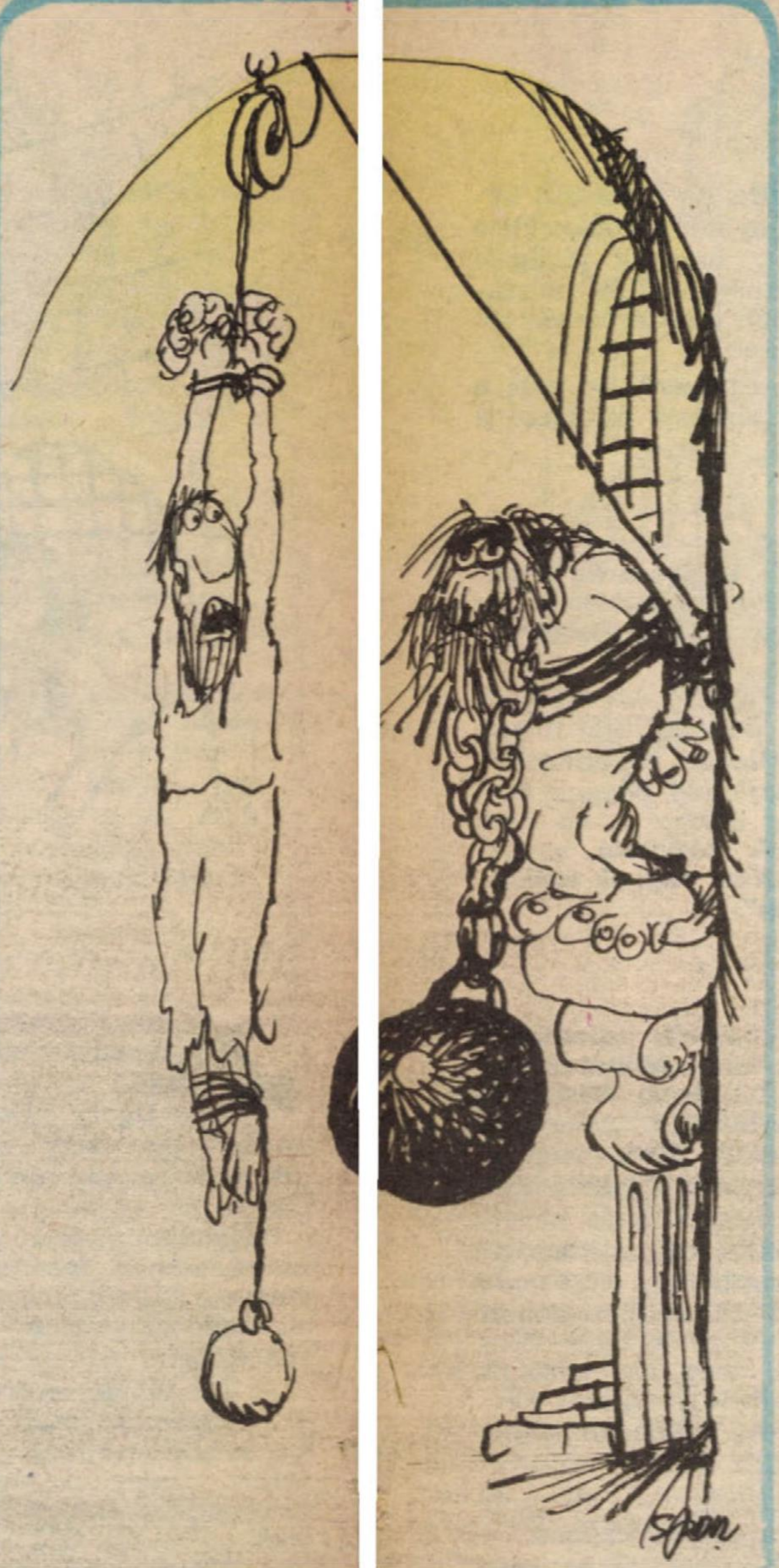

– Két perc múlva védett korban leszek, akkor majd beolvasok a főnöknek!

Texasból érkezett: Két seriffnek el kell fognia egy banditát. A szállodai szoba ajtaja előtt az idősebb ezt mondja társának:
— Te csak nyugodtan menj előre! Ne félj, megbosszullak!

– A sógorom a börtönőr, majd szólok, hogy maga is protekciós súlyt kapjon.

TESZTELJÜNK

VAN-E ÖNNEK PRÓFÉTAI KÉPESSÉGE?

Ha őszintén magába néz és tétovázás nélkül választja ki a feleleteket, kiderülhet: Ön tulajdonképpen próféta.

(Akik hivatalból jósolnak, ne tegyék próbára önbizalmukat, például tartózkodjanak eme teszttől a tervkészítők, statisztikusok, meteorológusok és tévé-kommentátorok.)

1. Nem annyira szép, mint fiatal hölgy szólítja meg Önt és aranygyűrűt ajánl megvételre 100 forintért. Mit tesz?

a) Nem veszem meg, nem élek vissza a tapasztalatlanságával, hiszen tudom, hogy az arany többet ér.

b) Mindjárt megérzem, hogy lopta. Ezért kettőt vásárolok, gondolva leendő eljegyzésemre.

c) Kifizetem érte a százast, mert a függönytartómhoz nem lehet rézgyűrűt kapni.

2. Mit látott Ön előre 1977 Szilveszterén?

a) Hogy az 1978-as tervévet összességében teljesíteni fogjuk, bár nem egyenletesen és maradnak még hiányosságok.

b) Hogy a kávé ára emelkedni fog, de a kalapácsé is, nehogy első nekibuzdulásukban összetörjék vele a kávésfindzsákat.

c) Hogy ha január 13-a péntekre esik, utána szombat fog következni.

3. Mikor mondta meg, hogy a németek elvesztik a második világháborút?

a) Kezdettől fogva, mert tudta, hogy a franciák megállítják őket a Maginot-vonalnál.

b) 1945 május elején, mert gyanús lett: hogyha győzelemre számít, miért égeti el magát Hitler?

c) Hát elvesztették? Nem úgy néznek ki.

4. Félhaladó állam feje érkezik hazánkba. Mire következtet Ön ebből?

a) Növekedni fog a rendőrségen a túlórák száma.

b) Itt eredményes tárgyalásokat fognak folytatni, amelyeken megnyilvánul a két fél őszinte szándéka a kapcsolatok fejlesztésére és az egyetértés a nemzetközi kérdések széles körét illetően.

c) Arra, hogy a televízió műsora megváltozik és a Belkereskedelmi Minisztérium Együttesének programja helyett népi táncokat közvetítenek a félhaladó országból, Sugár András kommentárjával.

5. A januári termelési értekezleten a tervezési főosztály vezetője felszólalásában kijelenti, hogy az igazgató alkalmatlan a vállalat vezetésére. Mit prófétál Ön?

a) Az üzemi demokrácia kijjebb teljesedik.

b) A főosztály vezetőjét nevezik ki igazgatónak.

c) Közeleg a világvége, vonuljunk ki a Hősök terére és vezekeljünk.

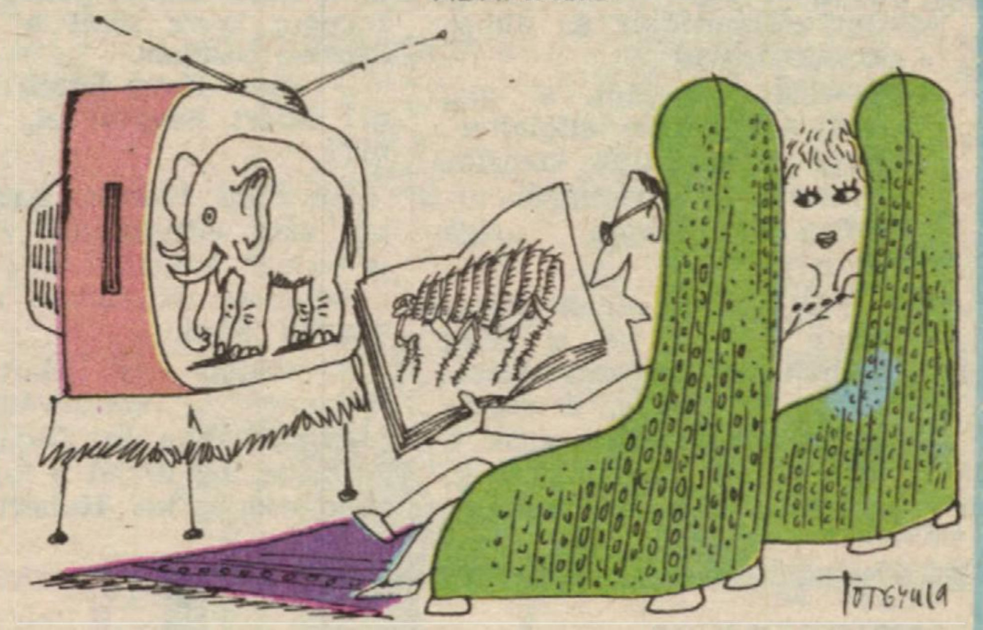
Kiértékelés: Ha csupa a) feleletet adott, Ön lehet próféta! De nem itt.

Gombó Pál

ÚJSÁGÍRÓ ÉRKEZETT

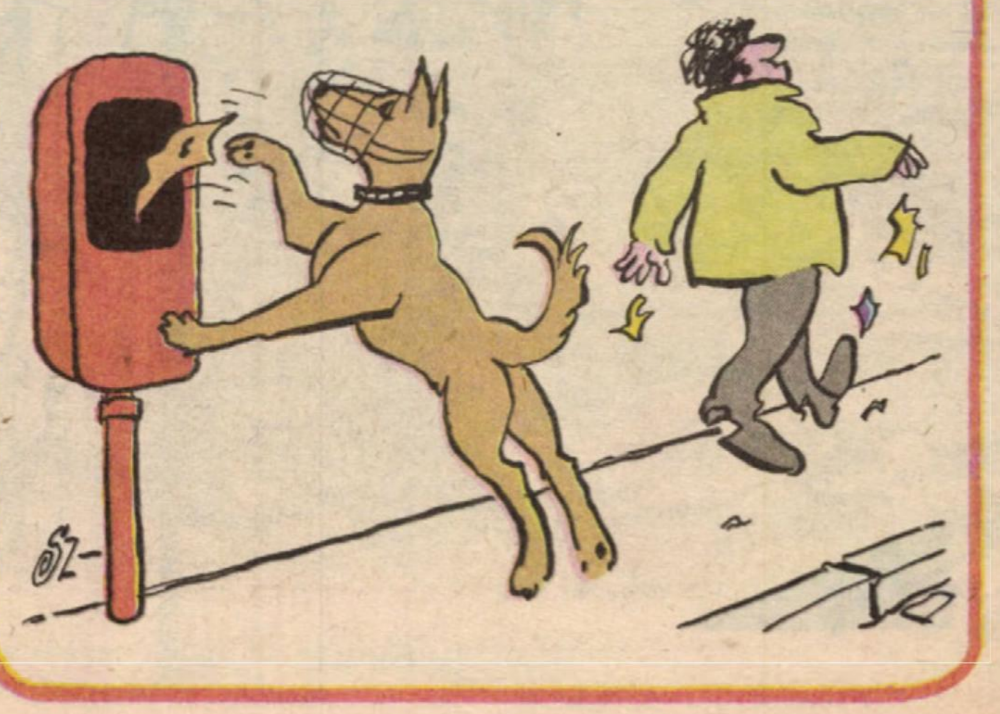

ADAPTÁCIÓ

– A regényben egészen másként van!

UTCATISZTA KUTYA

FIGYELMEZTETÉS

Az egyik chicagói autókiállításon a következő föliratot láthatták a látogatók: „Tolvajok, figyelem! A kiállított autó már lopott!"

VESZETTRÓKA-VESZÉLY

— Amióta megismerkedtem Gizikével, egészen más embernek érzem magam.
— Hát ennyire komoly az ügy?
— Másról van szó: álnéven mutatkoztam be neki...

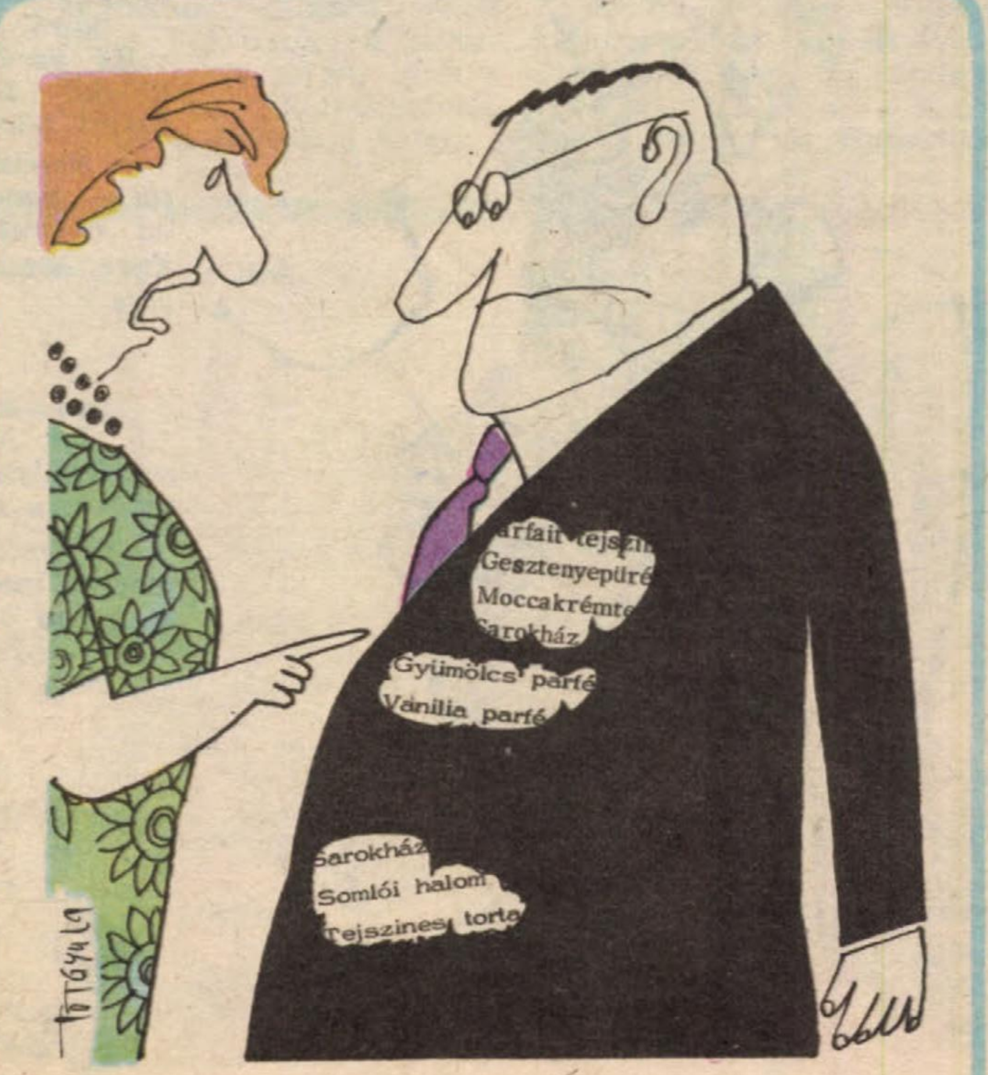

KIISMERHETETLEN NŐ

KORA TAVASZ

– Már megint mivel etted le magad?

Szíve szerint

— Nem, nem, kedves Szlomice kartárs, erről szó sincs! Erről egyes egyedül magának kell döntenie, szabad akaratából. Ha még nem óhajt törvényadta jogával élni, hogy nyugdíjba vonuljon, mi nem forszírozzuk, sőt. Semmi akadálya, hogy az idők végezetéig folytassa köztünk dicséretes munkáját. Hacsak nem érzi kicsit már fárasztónak... Tehát határozzon, szíve szerint.

— Hát, ha úgy véli az igazgató elvtárs, hogy én még...

— Én úgy vélem, mindnyájan úgy véljük, hogy nincs még egy ember a vállalatnál, akit nehezebb lesz pótolni, mint önt, Szlomice kartárs. A hozzáértését, az ügybuzgalmát, a tapasztaltságát. Minderre akkor is föltétlen igényt tartunk, ha mégis a jól megérdemelt pihenést választaná. Külső szaktanácsadónk lenne. Kétezerért. Besétálna olykor, körülnézne, eligazítaná a fiatalabb kollégákat, nincs szebb, mint a nevelés, a tanítás.

— Iden, de hát az emberek nem nagyon szeretik, ha valaki beleüti az orrát a dolgaikba, pláne kívülről. Ezért, ha az igazgató elvtárs nem látja akadályát, akkor én még egy darabig...

— Akadályát?! Boldoggá tenne... Csak ne aggódnék úgy az egészségéért. Biztos hallott róla, nagytatarozásra készülünk, föltúrják az egész telepet, lehet, hogy hónapokig nem jár majd a lift, huzat, kopácsolás, költözködés...

— Hála istennek, még jó erőben vagyok, és az idegeimmel sincs semmi baj.

— Pompás. És talán az a gyűrű is megvárja magát.

— Miféle gyűrű?

— Jaj, kiszaladt a számon. De ha már át mondtam, mondok bét is. Egy vastag arany pecsétgyűrűről van szó. A gazdasági és a társadalmi vezető szervek közös ajándékáról. Már találtunk is egy szép Ady-idézetet, azt vésetnénk bele: „Lemondani tanít a hulló, Búcsúzó, sárgult falevél." Ehhez mit szól?

— Meghat, nem tagadom. De ha az a gyűrű megvár...

— Elnézést, én azt mondtam, talán megvárja, kedves Szlomice kartárs. Ma van rá keret, van rá törvényes forma, nem beszélve az Ady-kultuszról. De holnap?! Kijön egy új rendelet, levesznek megint a szociális alapból, megindul újból egy takarékossági hullám, mit tudhatjuk előre...

— Bevallom, fájni fog, ha majd nem kapom meg azt a gyűrűt, de vigasztalni fog az a tudat, hogy nem a vezetőség jószándékán múlott.

— Persze, hogy nem azon. Mint ahogyan arról sem tehetünk néhány év múlva, ha akkor nem lesz felterjesztési lehetőségünk.

— Miféle felterjesztési lehetőség, ha nem vagyok indiszkrét?

— Nézze, kedves Szlomice kartárs, ha már mondtam át és bét, kimondom a cét is. Kitüntetésről van szó. Minisztériumi szintű kitüntetésről, nem is a legalacsonyabb fokról, sőt. De többet nem árulhatok el. Mint ahogy arról a búcsúztató ünnepségről sem, amelyen a kerülettől is megjelennének bizonyos elvtársak...

— Értem... Hát ha már ennyi minden így összejött, akkor én...

— De csak szíve szerint!

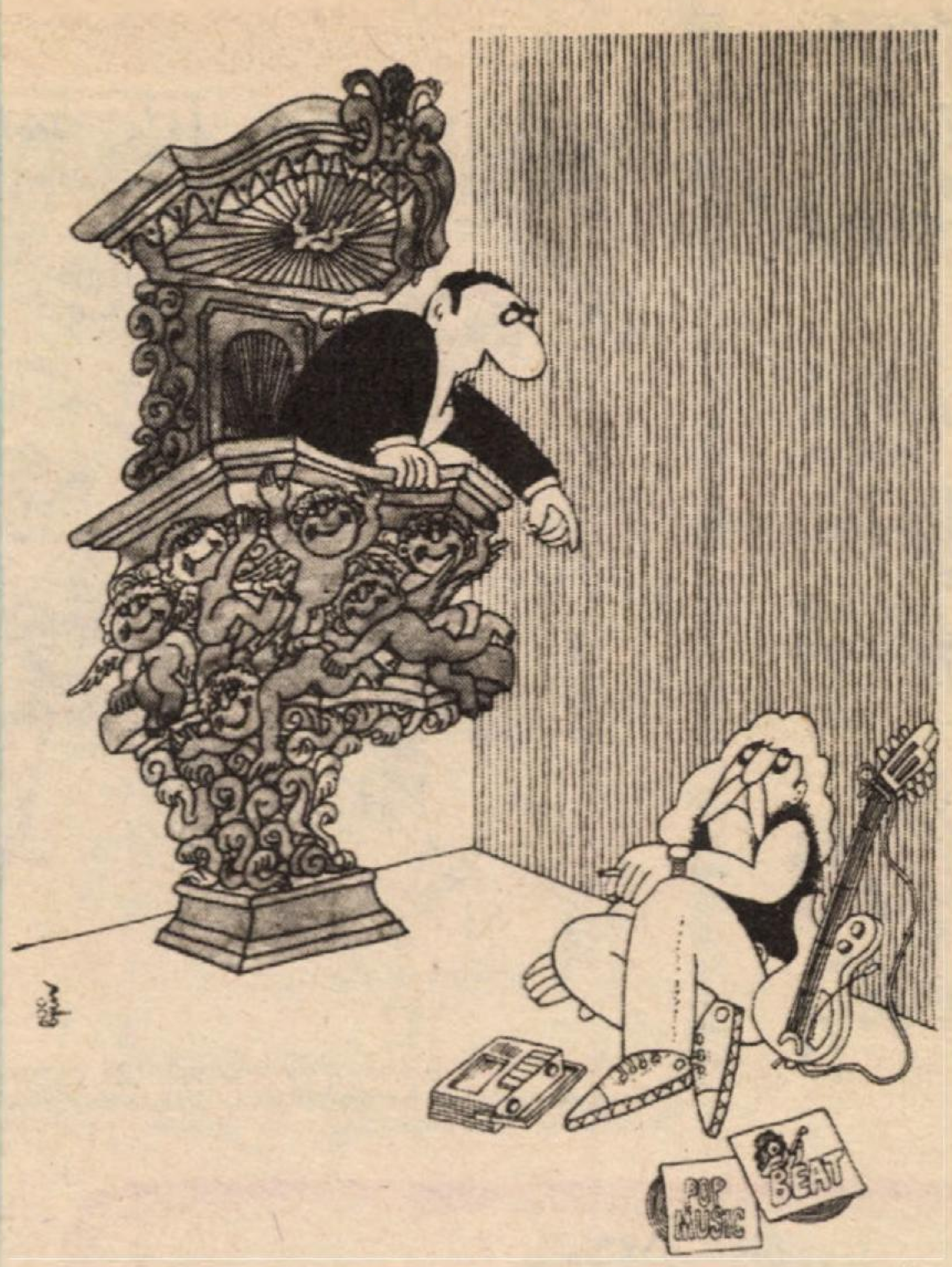
— Igen. Holnapra megírom és benyújtom nyugdíjaztatási kérelmemet.

— Ó, ne fáradjon. Tessék, elő van készítve, csak ide legyen szíves a nevét... Köszönöm. És higgye el, nálam jobban senki sem fájlalja, hogy így döntött. Szíve szerint.

Kürti András

A Kaposvári Farsangi Napok alkalmával megrendezett karikatúra-kiállítás anyagából. MÉSZÁROS ANDRÁS, DALLOS JENŐ, BALÁZS-PIRI BALÁZS rajzai:

ELLENTÉTEK

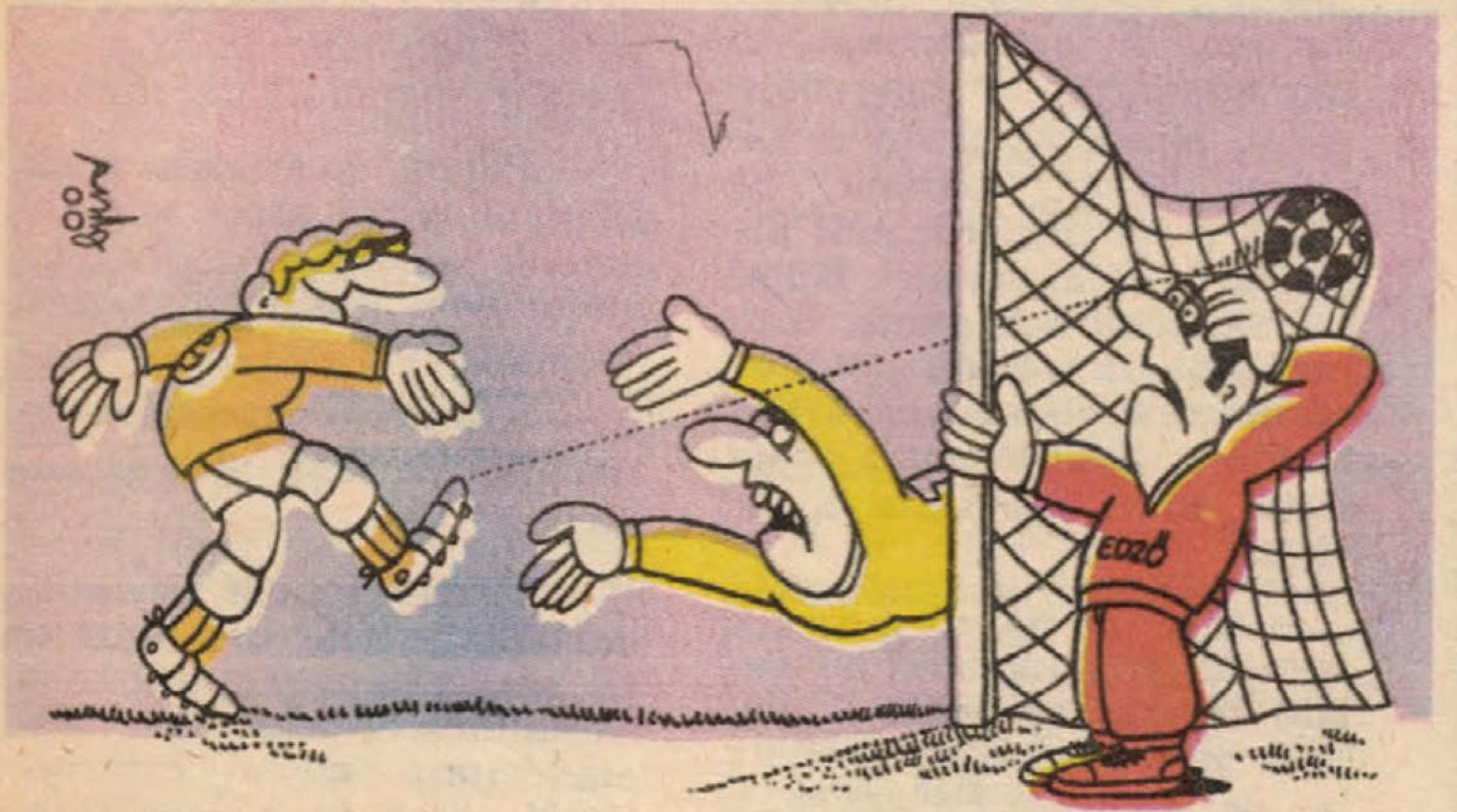
…OTT VILÁG

ELVÁMOLNIVALÓ

PÉLDÁZAT A MEMOÁROKRÓL

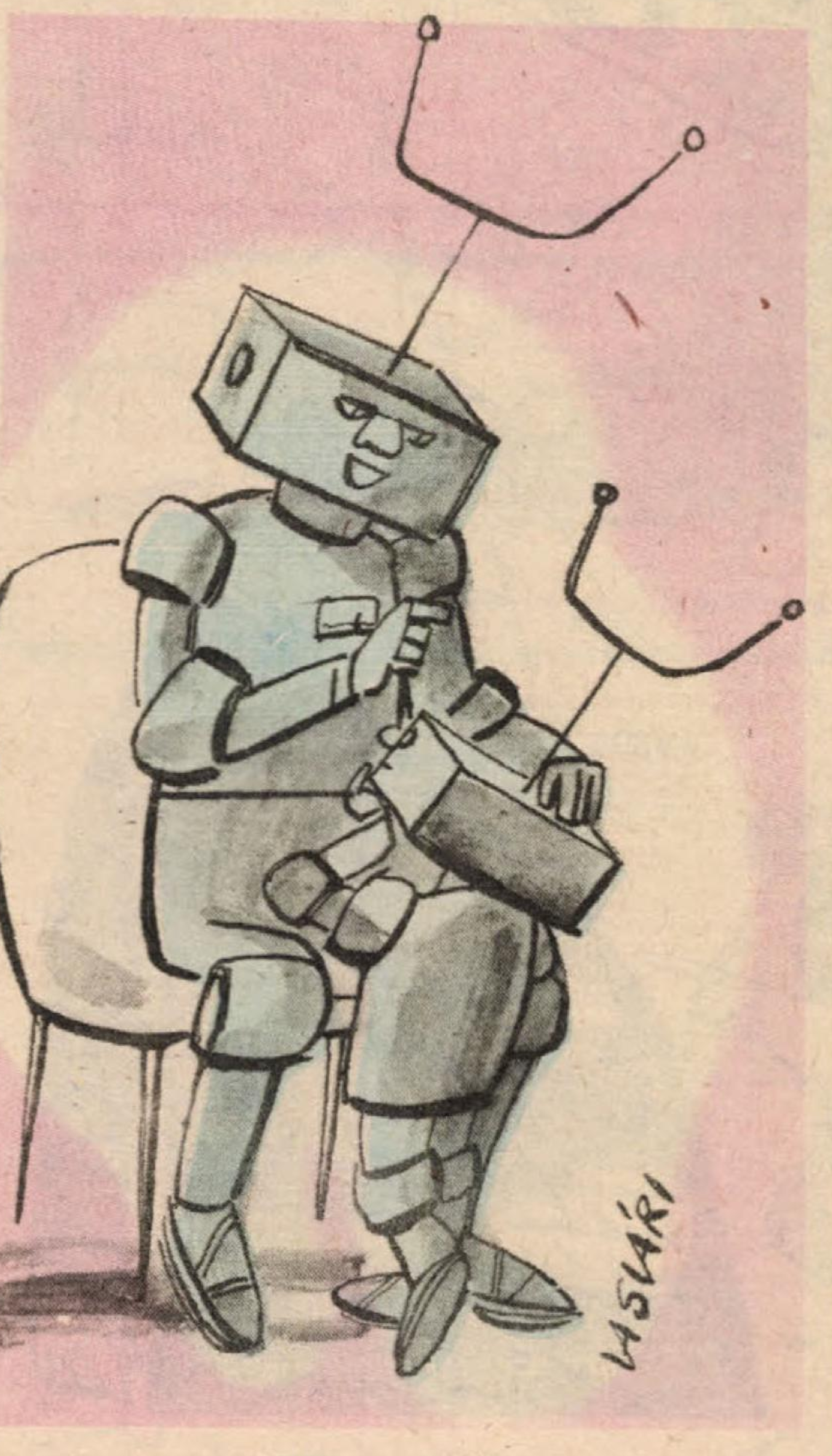

– Mit idegeskedik? Majd az emlékirataimból kihagyom ezt a gólt . . .

– Ők tartják számon a kötelességeimet, én meg a jogaimat.

MESE A FEJLŐDÉSRŐL

– Kezdetben voltak az egytranzisztoros lények . . .

TRIBÜN

Jack Schulte, az Arkansas középcsatára mindig elkerüli a verekedéseket, amelyek pedig a profihoki legnépszerűbb mozzanatai. Legutóbb megkérdezték tőle, miért van ez?

— Nagyon egyszerű — volt a válasz —, túlságosan tisztelem a fogaimat.

* * *

Cliff Hagan, a Kentucky Egyetem atlétáinak edzője hosszasan panaszkodott az újságíróknak.

— Utálom, amikor azt olvasom a lapokban, hogy „Cliff Hagan nem volt hajlandó nyilatkozni". Én mindig hajlandó vagyok nyilatkozni. Még akkor is, ha csak annyit vagyok hajlandó nyilatkozni, hogy „Nem vagyok hajlandó nyilatkozni".

* * *

A profihoki bajnoki szünetében látványos bemutatókat játszanak. Az idén Montreal, Boston és Toronto válogatottja mérkőzött egy Chicago—New York-i vegyescsapattal. A rendes játékidő 2:2-re végződött, hosszabbítás következett. A kanadai csapat húsz játékosa a hosszabbítás előtt való szünetben 10—10 dollárt dobott egy kalapba. Hogy a teljes összeg azt illeti meg, aki közülük a győztes gólt belövi. Gilbert Perrault belőtte és boldogan vágta zsebre a kétszáz dollárt.

— Nem igazság — morgott Billy Smith, a csapat kapusa. — Nekem például már eleve nem volt esélyem erre az összegre. Mindig szegény kapus húzza a rövidebbet?

Ebben a pillanatban hírnök jött és közölte, hogy a meccs legjobb játékosa számára felajánlott Ford Mustangot Billy Smith nyerte.

* * *

Ausztriában könyv jelent meg a labdarúgó VB-k múltjáról. Hogy kapósabb legyen, az osztrák válogatott tagjai vállalták, hogy — szerény díjazás fejében — mind az ötvenezer példányt saját kezűleg aláírják. Másnap Roland Hattenberger felkötött karral jelent meg az edzésen.

— Emelni se bírom az izomláztól — mondta. — Fizethettek volna valami prémiumot, ha már ilyen hosszú névvel vert meg a sors.

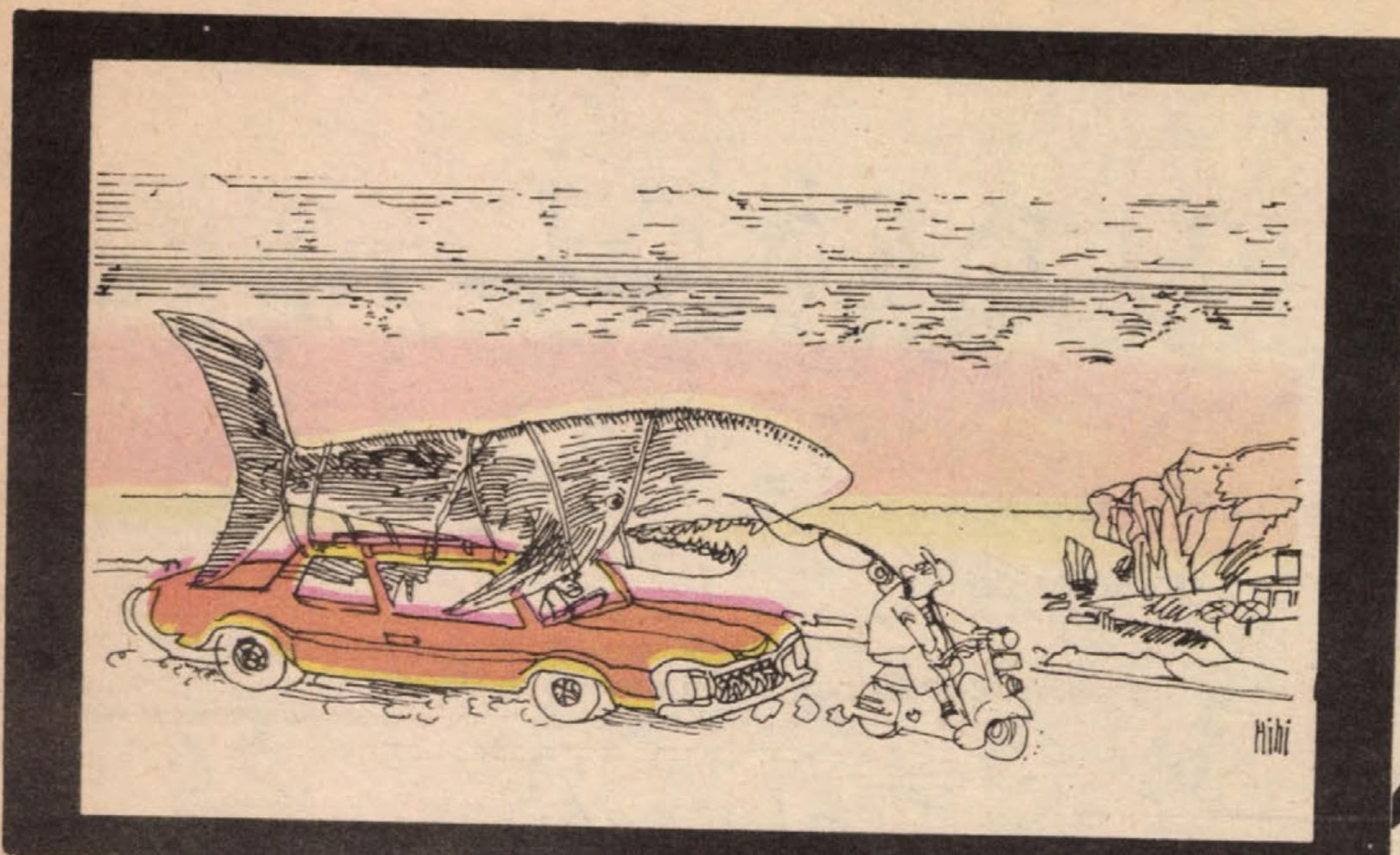
* * *

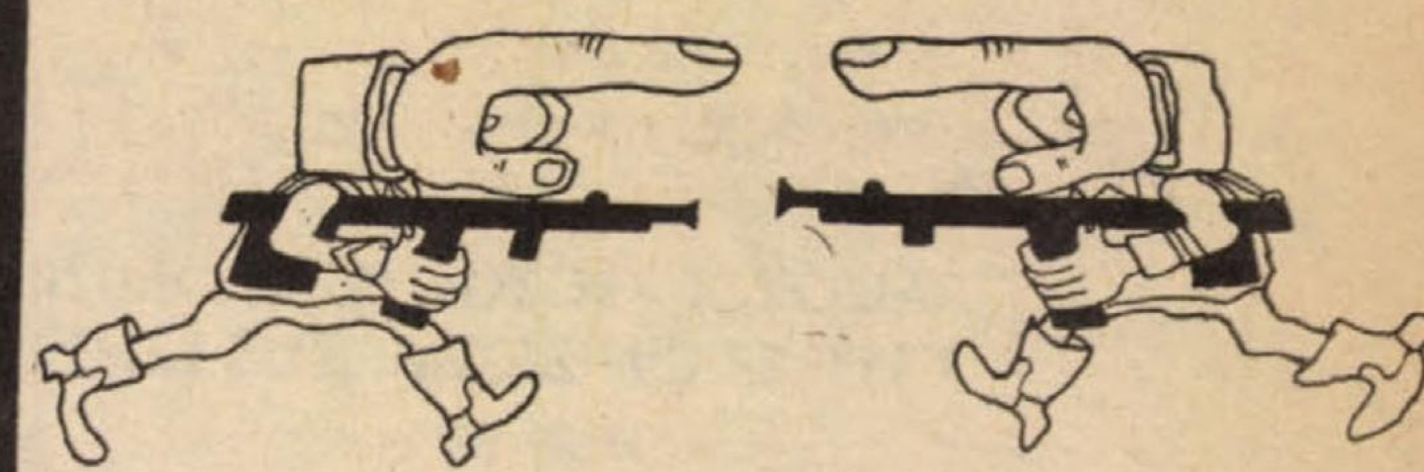
Csatakos, sáros bajnoki fordulók Angliában. Még az Arsenal-pálya híres föld alatti fűtőrendszere sem segített.

— Egyetlen haszna volt — mondta meccs után John Deehan, az Aston Villa játékosa —, meleg pocsolyákban eshettünk hasra.

(p. p.)

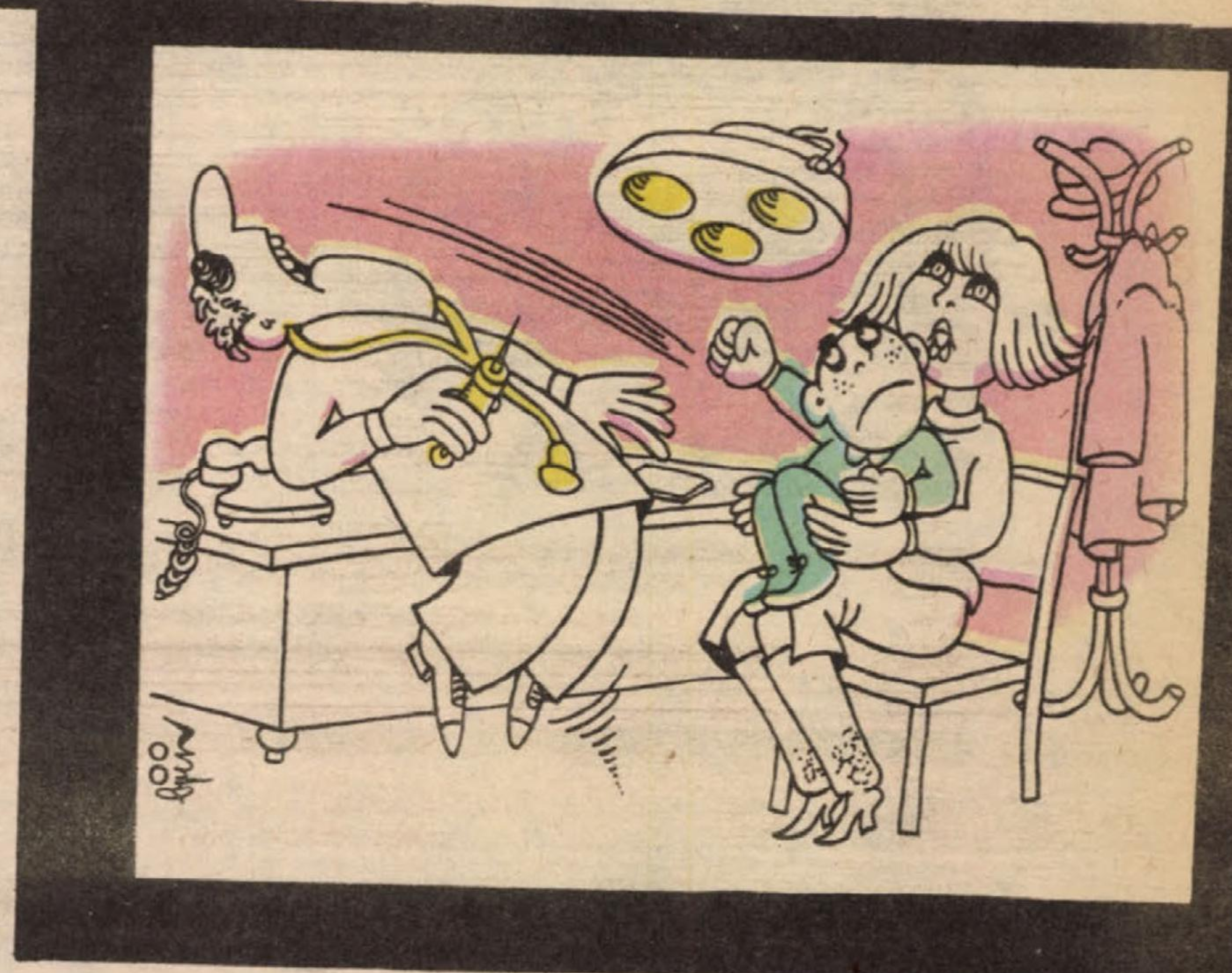

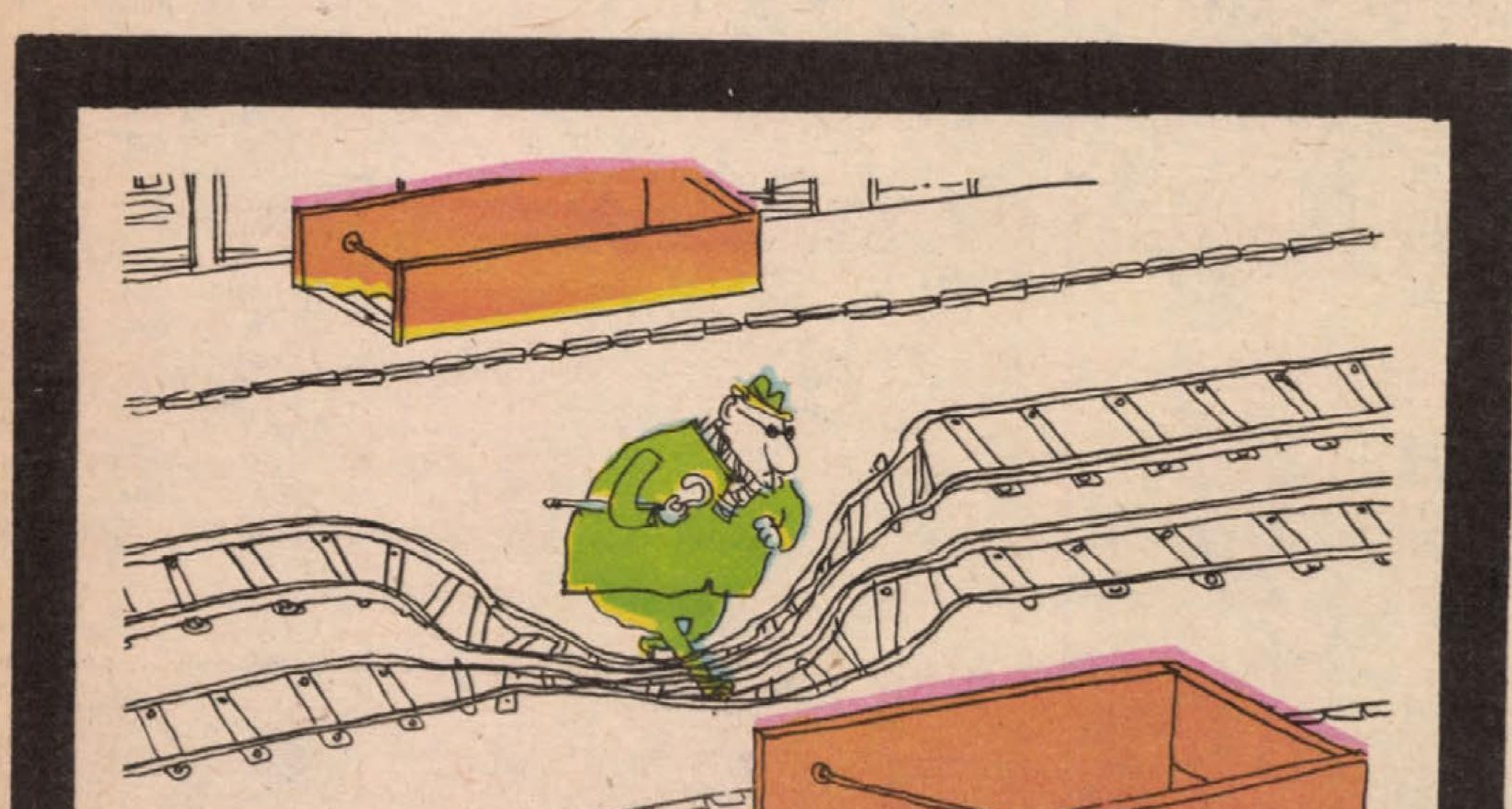

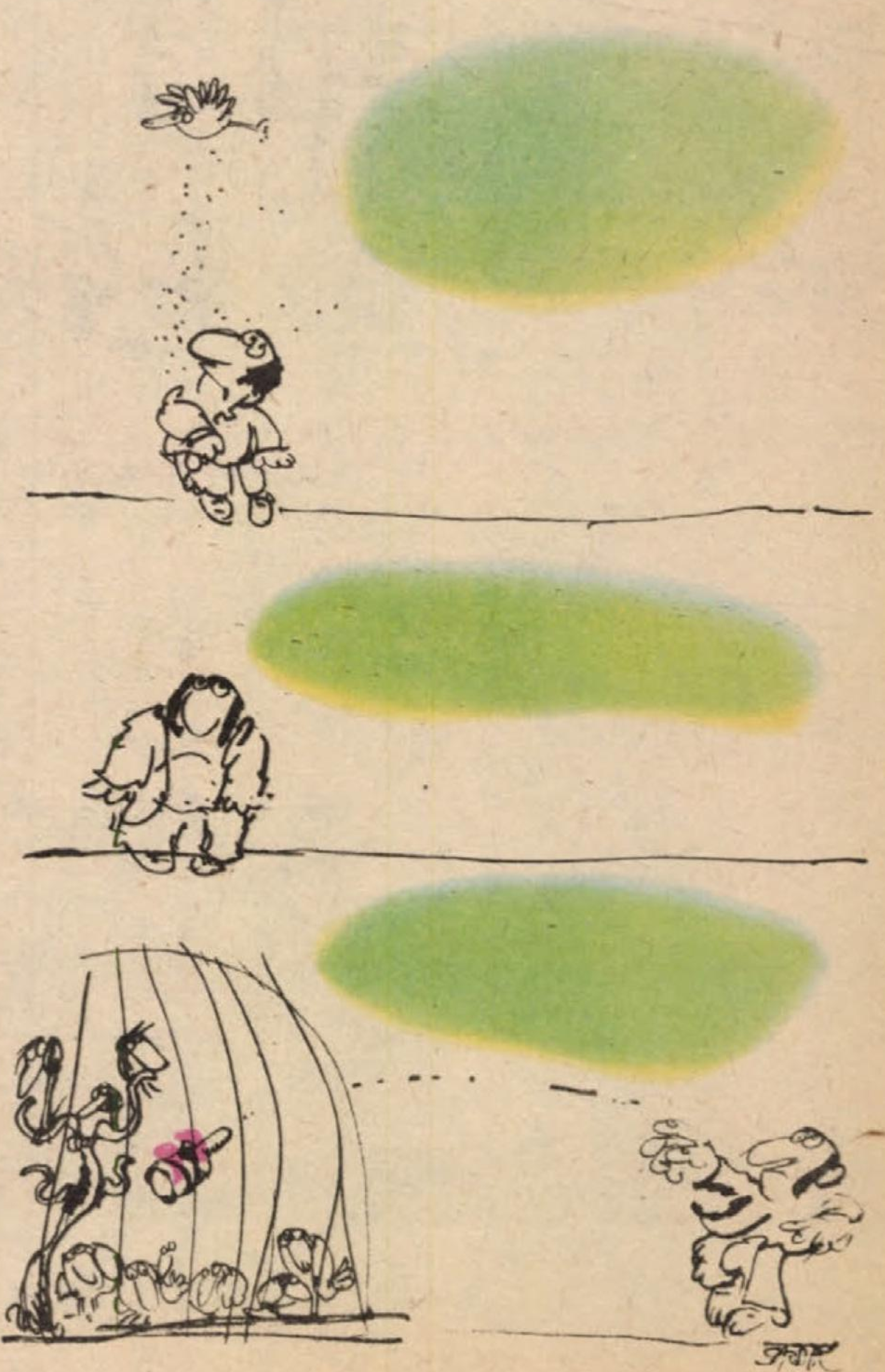
AGRESSZÍV

HEGEDÜS,
FÜLÖP,
BRENNER,
LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK

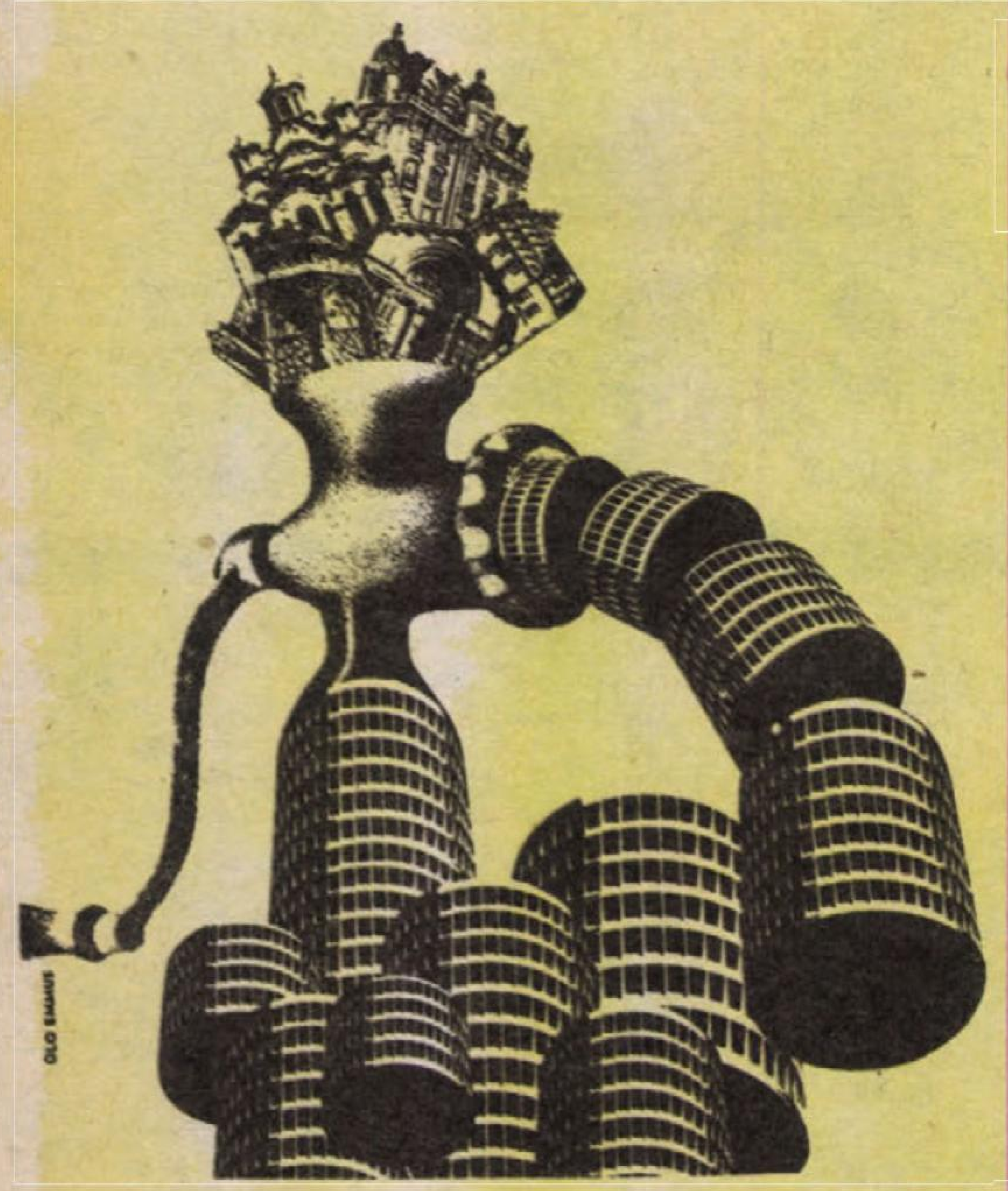
SZOVJET HUMOR

RAJZOK A KROKOGYIL, A DADZIS ÉS A PIKKER CÍMŰ SZATIRIKUS LAPOKBÓL

MUNKASZERVEZÉS

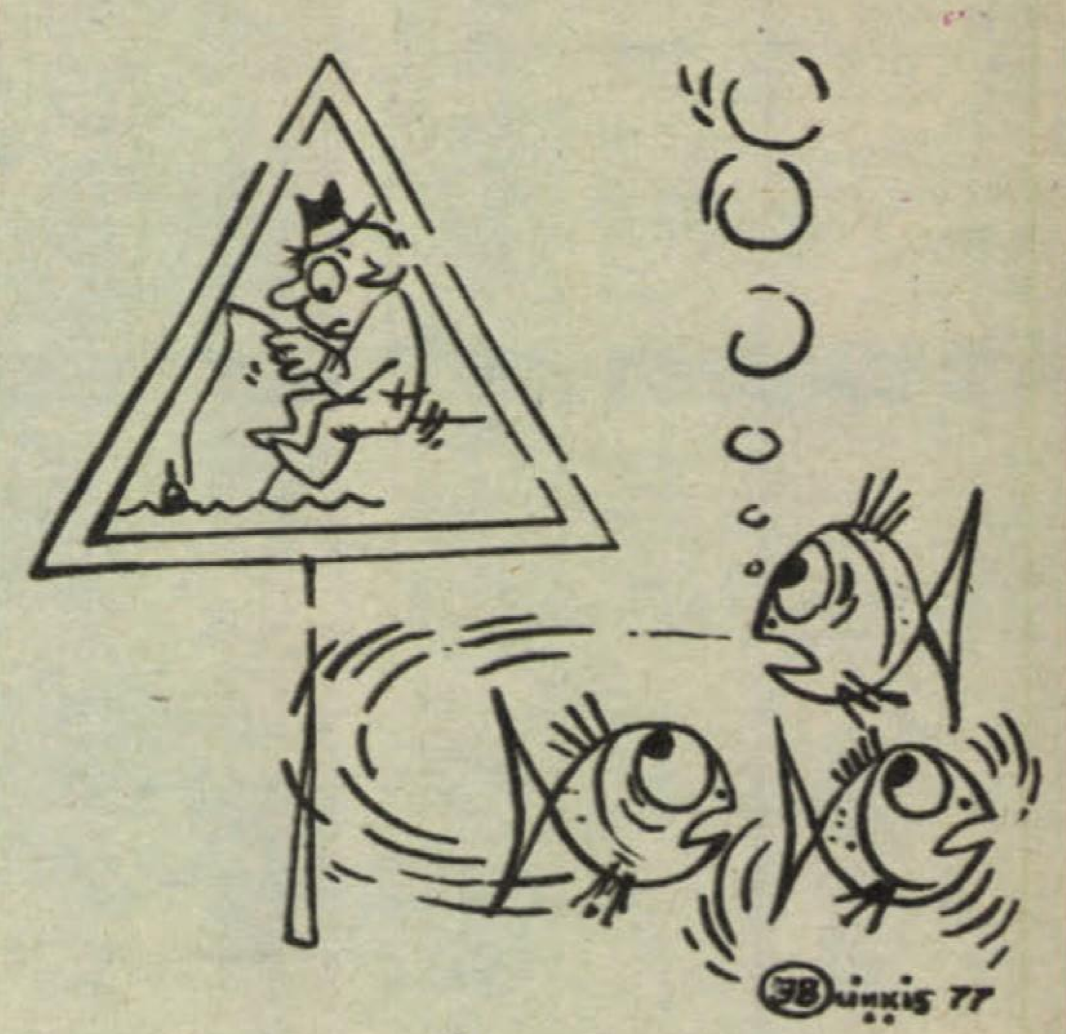
VÁROSRENDEZÉS

REGGELI ROHANÁS

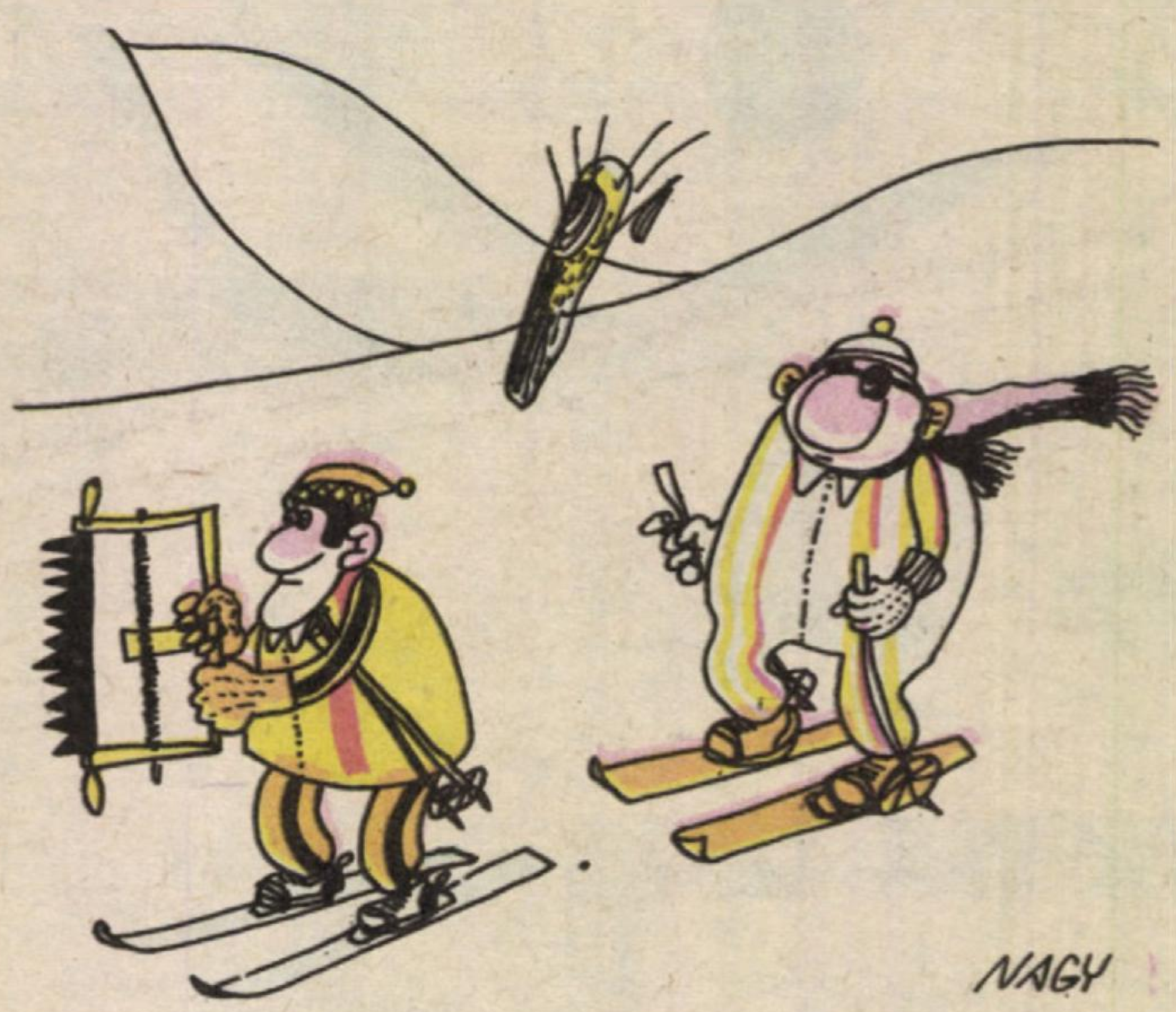
VÍZI KRESZ

Egy szicíliai városka vendéglőjének kirakatában egy pohár víz és egy mikroszkóp áll. Mellette a következő felirat: „Mielőtt meginnál egy pohár vizet, vizsgáld meg jól a mikroszkópon át! Ha nem tetszik a víz összetétele, akkor térj be hozzánk egy pohár jó borra!”

MAGAS RANGÚ VENDÉG

FRIZURAKREÁCIÓ

ZSÖLLYE

Ritkaságszámba megy az olyan színészi bravúr, mint Mádi Szabó Gáboré, aki a megbetegedett Darvas Iván helyett néhány órai próbával ugrott be a „Bűn és bűnhődés” Szvidrigaljov szerepébe. A premier utáni banketten mindenki ott tolongott Mádi körül, hogy gratuláljanak ragyogó alakításához, hibátlan szövegtudásához és páratlan lélekjelenlétéhez. A Raszkolnyikovot játszó Kern András szorította meg elsőnek a kezét. — Nem lehetett könnyű neked ez a mai este, Gabikám!

— Hát nem tagadom, az első két perc nehéz volt...

— És aztán? — kíváncsiskodott Szombathy Gyula.

— Aztán?... Az ám még nehezebb volt!

— Mindebből nem lehetett semmit sem észrevenni! — mondta Várkonyi Zoltán.

Mádi nagyot sóhajtott:

— Az volt a legnehezebb!

*

Az elmúlt napok egyik színházi premierjén a nem éppen jó májáról ismert kritikus az első felvonás után kisietett a ruhatárhoz és kérte a kabátját. A darab rendezője sápadtan sietett utána.

— Már elmégy?

A kritikus megvonta a vállát.

— Nézd, az első felvonást végignéztem. Gondolom, a második és a harmadik felvonást ugyanaz a szerző írta, aki az elsőt. Miért maradjak?...

*

Külső forgatás. A helyszínen alkalmi büfé működik, Major Tamás tétován álldogál a pult előtt, a büfés rámosolyog.

— Adhatok egy jó kávét?

Major nemet int.

— Világért se. Tegnap délután ittam magánál egy kávét és egész éjjel nem tudtam aludni!

— Olyan erős volt?

Major ismét nemet intett.

— Szó sincs róla. Csak azon gondolkodtam, hogy vajon ezt a kávét miből készíthette...?

*

Egri Márta és Székhelyi József elfoglaltságuk miatt gyakran bízzák kislányukat, Fruzsinát, a nagyszülőkre. Egri István és Nárai Teri minden alkalommal szívesen vállalják a megbízást. Igaz, néha Fruzsi visszaél a nagyszülői dédelgetéssel és például este hiába fektetik le a kiságyba, nem hajlandó elaludni. Ilyenkor először Egri próbálkozik meséléssel, majd ha ez se használ, akkor Nárai Teri meggyújtja a kis hangulatlámpát és régi székely népdalokat dúdol a kicsi ágya mellett. Így történt a múltkor is. Fruzsina szeme már-már elnehezedett, de egyszerre csak mérgesen felült az ágyban:

— Nagymami, énekelsz tovább, vagy hagysz aludni?

Rátonyi Róbert

Aszongyák

hogy Amerikában egyre több az olyan házasság, amelyben a férj és a feleség egymástól több száz, vagy éppen több ezer kilométernyire vállal állást és a házastársak általában havonként, kéthavonként találkoznak.

Egy cinikus ember erre azt mondhatná, hogy ez kitűnő orvosság az unalomnak nevezett házasságmérgezés ellen, de az utolsó igazi cinikus Diogenész volt, aki a cinikus (künikosz, ógörög = kutyaszerű) igénytelenséget odáig vitte, hogy egy hordóban lakott, persze ma már tudjuk, hogy ezt az igénytelenséget még fokozni is lehetett volna, például ha még a hordóban is társbérletben lakik, de hagyjuk Diogenészt, igazán olcsó dolog a házasságról cinikusan beszélni, minden szellemesnek látszani akaró (nőtlen vagy nős) ember a házasságon köszörüli a nyelvét, ám az viszont kétségbevonhatatlan igazság, hogy ezek az egymástól távol élő házastársak legfeljebb évente nyolcszor-tízszer sérthetik meg egymás érzékenységét, nézhetik le egymást, dicsérhetik a más házastársát az ő házastársuk rovására, kritizálhatják az egymás hibáit olyan színesen, mint a legszínesebb tollú színikritikusok, legfeljebb évente nyolcszor-tízszer alakíthatják át hirtelen az egymással szemben alkalmazott varjúkárogást galambbúgássá, ha egy vendég lép be a lakásba, tehát valljuk be, amennyivel ez az új amerikai módi megrövidíti a házastársak egymással töltött idejét, annyival meghosszabbítja magát a házasságot, mert több száz (vagy éppen több ezer) kilométernyi távolságból nem lehet a házastársnak kellemetlenkedni (legfeljebb telefonon, de az nem az igazi), ilyenformán ezek az újmódi házasságok zavartalanabbak, mint a régimódiak.

Ambár a fentebb említett cinikusok szerint (hangsúlyozom, én nem értek velük egyet) az a legzavartalanabb házasság, amelyet nem kötnek meg.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

Uzonyi Pál:
CSIKÓFEJ
(Fafaragás)

A csikófogát azért már elhullatta . . .

(A Hajdú-bihari Naplóból ollózta Varga Istvánné, püspökladányi olvasónk)

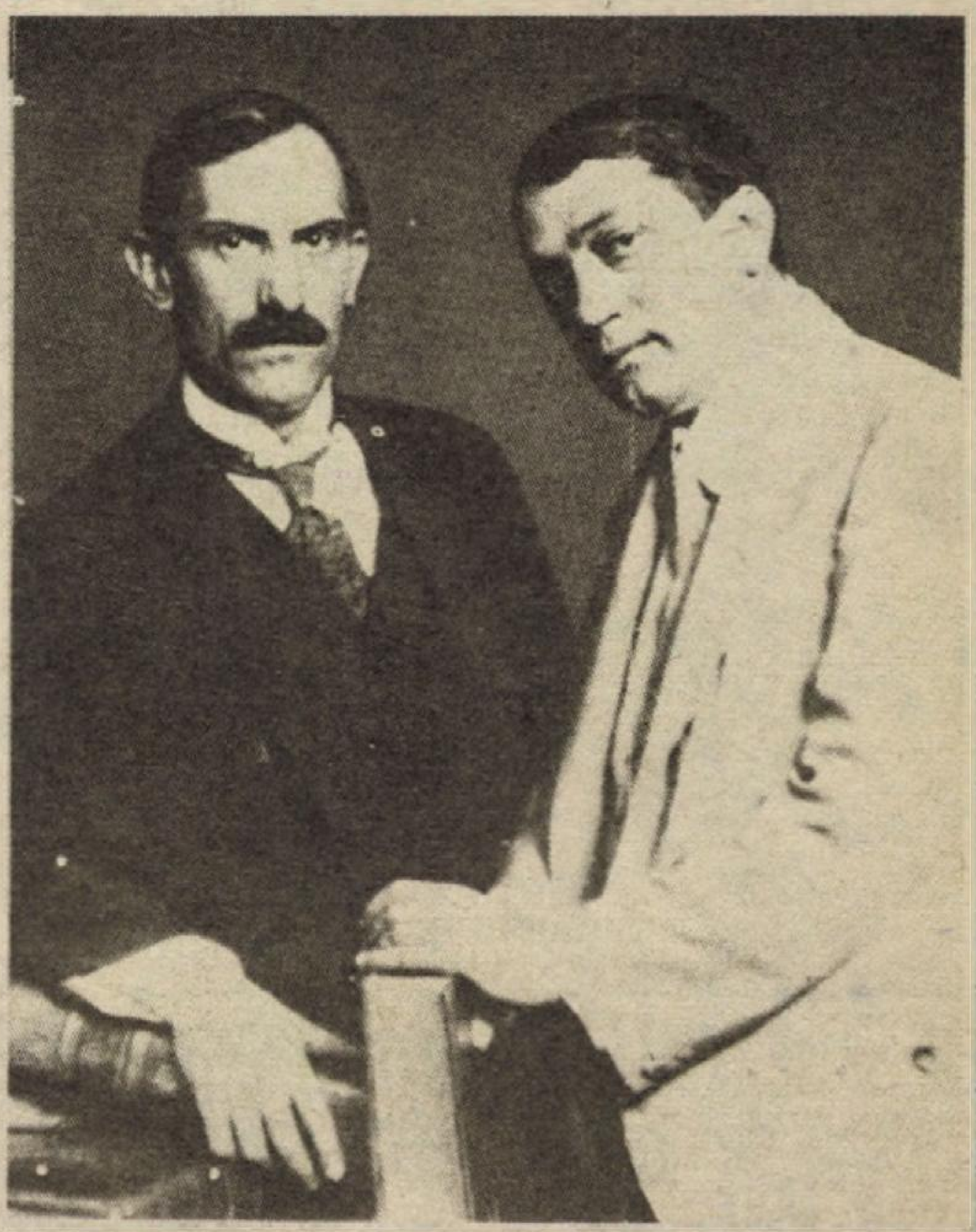
Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

IBUSZ

ÉRTESÍTJÜK KEDVES UTASAINKAT, HOGY A BOLGÁR ÚTJAINK MEGÉRKEZTEK.

Fogadásukra a ferihegyi repülőtéren megjelent a magyar sztrádák, autópályák és betonsávok baráti küldöttsége.

(A Tolna megyei Népújság hirdetései között észlelte Török Gyuláné, szekszárdi olvasónk)

Ady és felesége, Csinszka

Óh!

(Egy ünnepi kiadványban fedezte fel Bayer Szilveszter, mezőtúri olvasónk)

Négyszemközt három manekennel

Rémes! Szóval nemcsak az újságíró volt félszemű, hanem a lányok is!

(A Vas Népe c. lapban lelte Laki Ferenc, szombathelyi olvasónk)

jelentés. Többek közt megtalálták nála a külföldi autóból lopott zakót és egy szintén autólopásból származó ismert labdarúgó személyazonossági igazolványát. Szabó a nála talált 7 ezer forintra azt állította, hogy a pénzt „összespórolta"

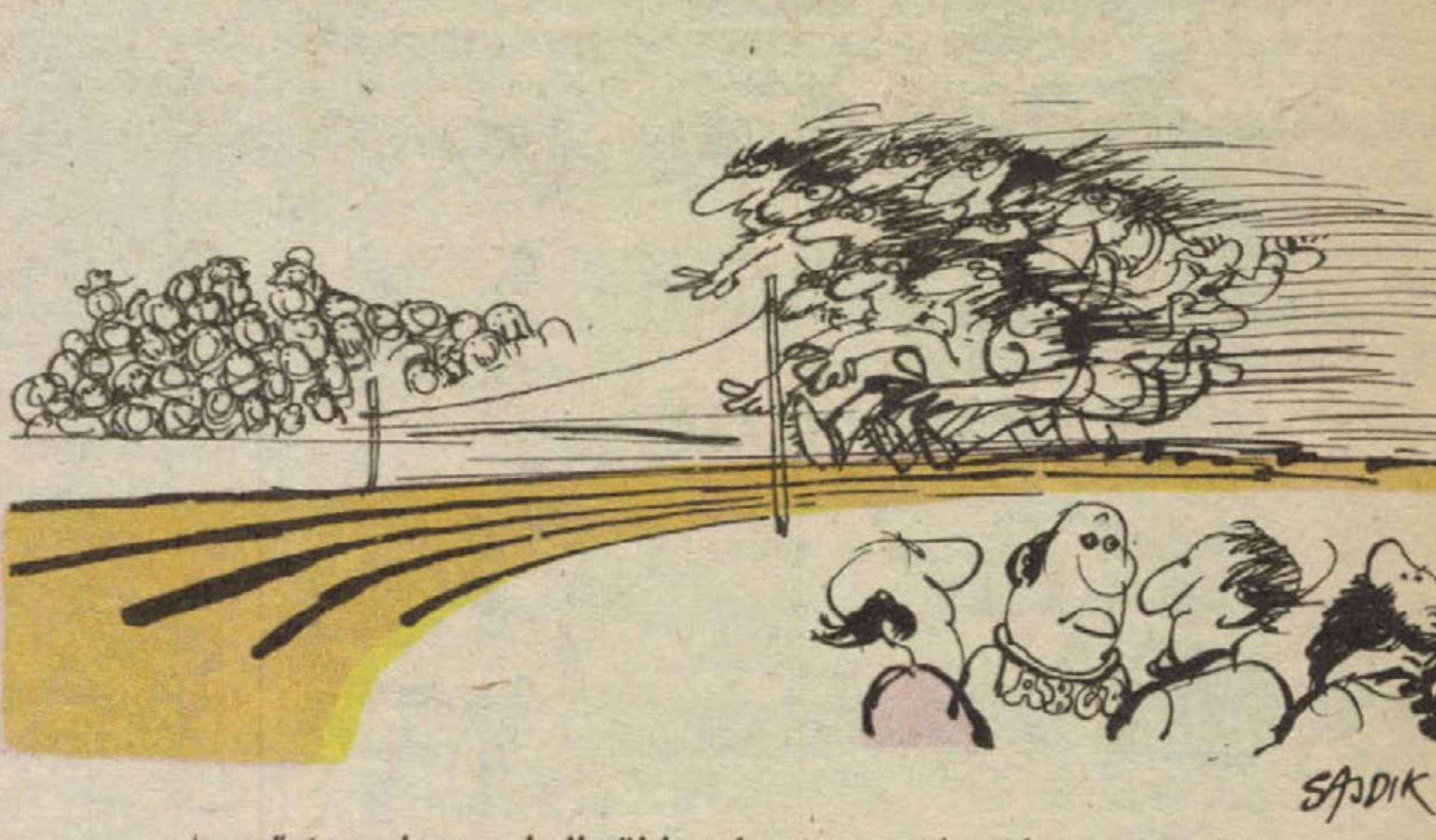
Ezért kell szélesebb alapokra helyezni a tehetségkutatást. Klasszis labdarúgók a legváratlanabb helyzetekből is származhatnak.

(A Magyar Nemzetben fedezte fel V. Gy.)

SCI-FI

DOPPING

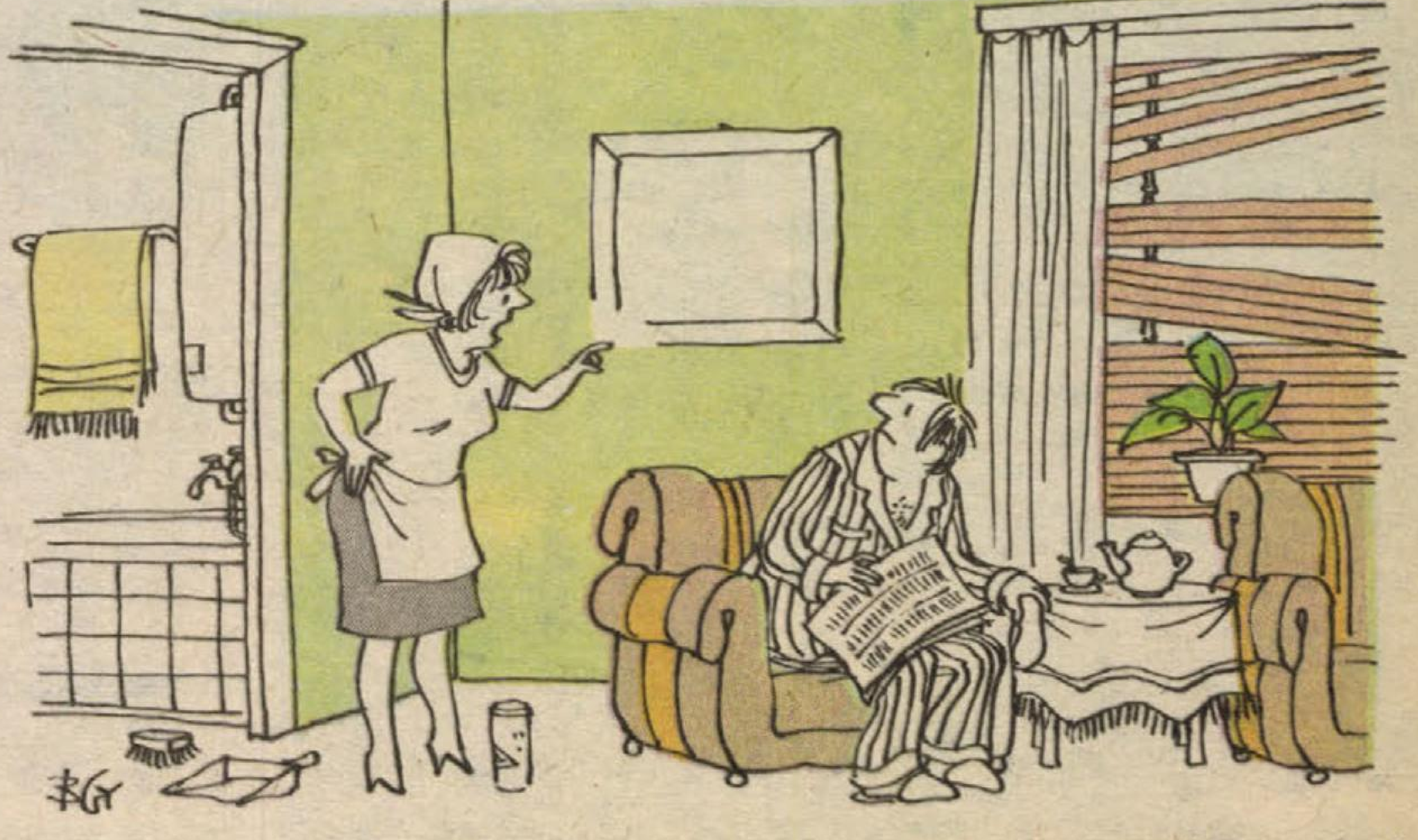

– A győztesnek nem kell többet futnia, egy bicikli az első díj!

– Vegyél fel valamit, nem vagy elég pikáns . . .

SZABAD SZOMBAT

– Ha megjavítod a bojlert, a redőnyt, a vízcsapot és a zárat, szabad vasárnapod lesz.

DALLOS JENŐ:

DALOS HUMOR

KATONAZENE

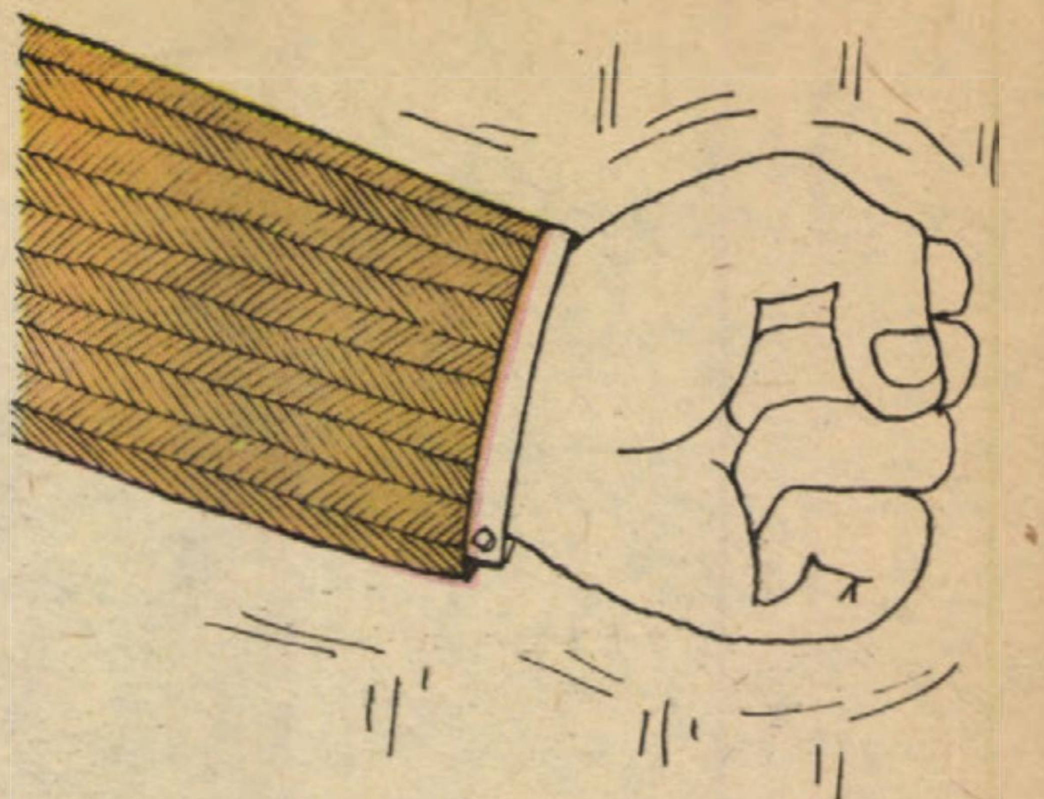

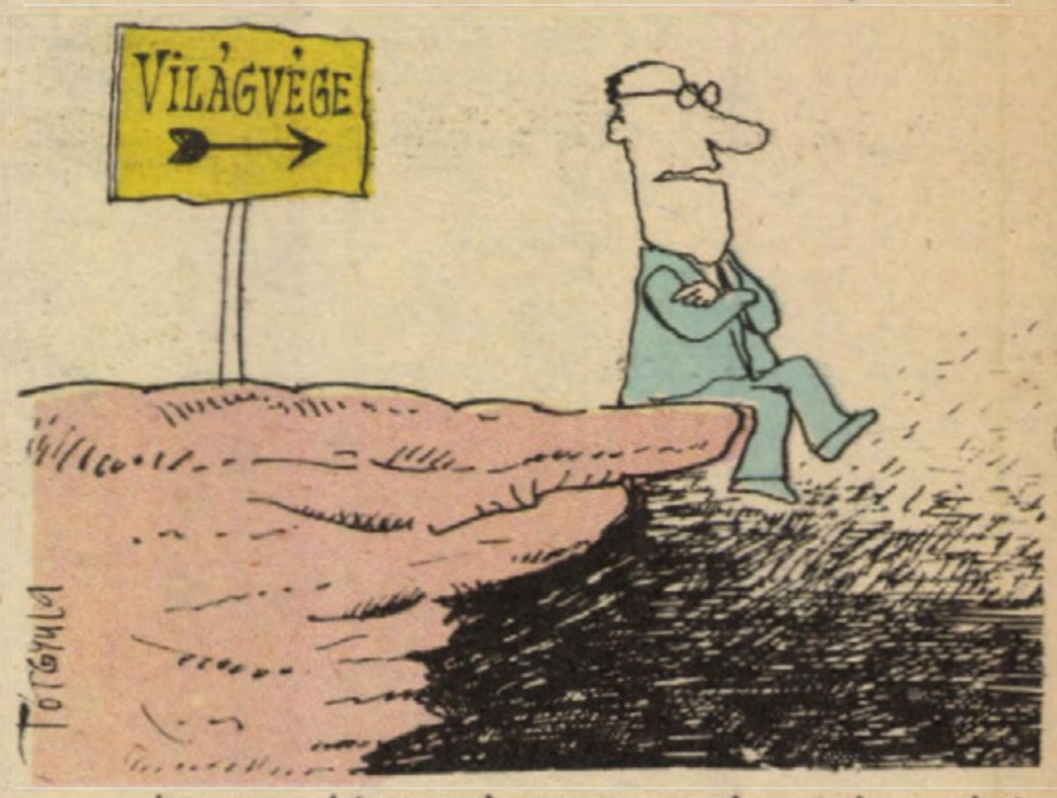
KOLLEKTÍV ALKOTÁS

KERINGŐ

– Itt mar biztos, hogy nem ér utol a régi főnököm keze! . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Az anya megfürdeti két ikerfiát és lefekteti őket. Már altatná a gyerekeket, amikor az egyik ikertestvér nevetni kezd

— Miért nevetsz, kisfiam?

— Mert a Gyuszit kétszer fürdetted meg!

T. HOPKINS (ANGLIA):

VADNYUGATI TÖRTÉNET

Éjszaka. Magányos lovas poroszkál a sűrű erdőn át vezető keskeny ösvényen. Lassan halad, sok mérföld van már mögötte, olyan fáradt, hogy a feje rá-rábukik a mellére.

Hirtelen fölhorkan a lóva, megtorpan, áll, mint a cövek.

— Fel a kezekkel! — hangzik egy bokor mögül. És már elő is ugrik a homályból egy magas, bajszos férfi, két colttal.

Megfordulni a keskeny ösvényen nem lehet, a menekülés reménytelen, nincs más hátra, a vándornak rá kell bíznia magát a rabló kegyelmére. És a bandita nagylelkűnek is bizonyul. Csak a lovat, a pénzt, a fegyvert, a felszerelési tárgyakat, a ruhaneműeket veszi el, de meghagyja az utas csizmáját és a csomag cigarettáját.

Hiányos öltözékében, átkozva szerencsétlen sorsát, dühösen és elkeseredetten reggelre végül kikecmereg az erdőből az áldozat, bevánszorog a legközelebbi faluba.

— Hol lakik a bíró? — kérdi az első járókelőtől, aki az útjába akad.

— Ott van a háza — mutatja az illető —, de most aligha beszélhet vele.

— Miért?

— Tegnap este meggyilkolták.

— Akkor, kérem, vezessen el a helyetteséhez.

— Semmi értelme sincs.

— Miért?

— A helyettest ma reggel letartóztatták.

— Micsoda?!

— Bizony, ez történt. Kiderült, hogy ő ölte meg a bírót.

— Rettenetes!... Akkor talán a seriffhez...

— Az sem megy.

— Úristen! Csak nem lőtték le őt is?

— Hová gondol! Ellenkezőleg, kitűnő egészségnek örvend, meg vagyok róla győződve, hogy nagyon jól érzi magát. Csak hát jelenleg nem tartózkodik a falunkban. Ismeretlen irányban távozott.

— Menekült?

— Igen. Megszöktette a községi rendőr feleségét, azzal a megtakarított pénzzel együtt, amit a rendőr sokévi nehéz munkával kuporgatott össze.

— Hát akkor azt mondja meg nekem, hol találom meg ezt a községi rendőrt. Van rá esély, hogy ő eleven is, és a helyén is van?

— Hogyne, ő valószínűleg otthon tartózkodik, máris odavezetem magát.

— A községi rendőr tényleg otthon volt, pontosabban — a kocsiszínben.

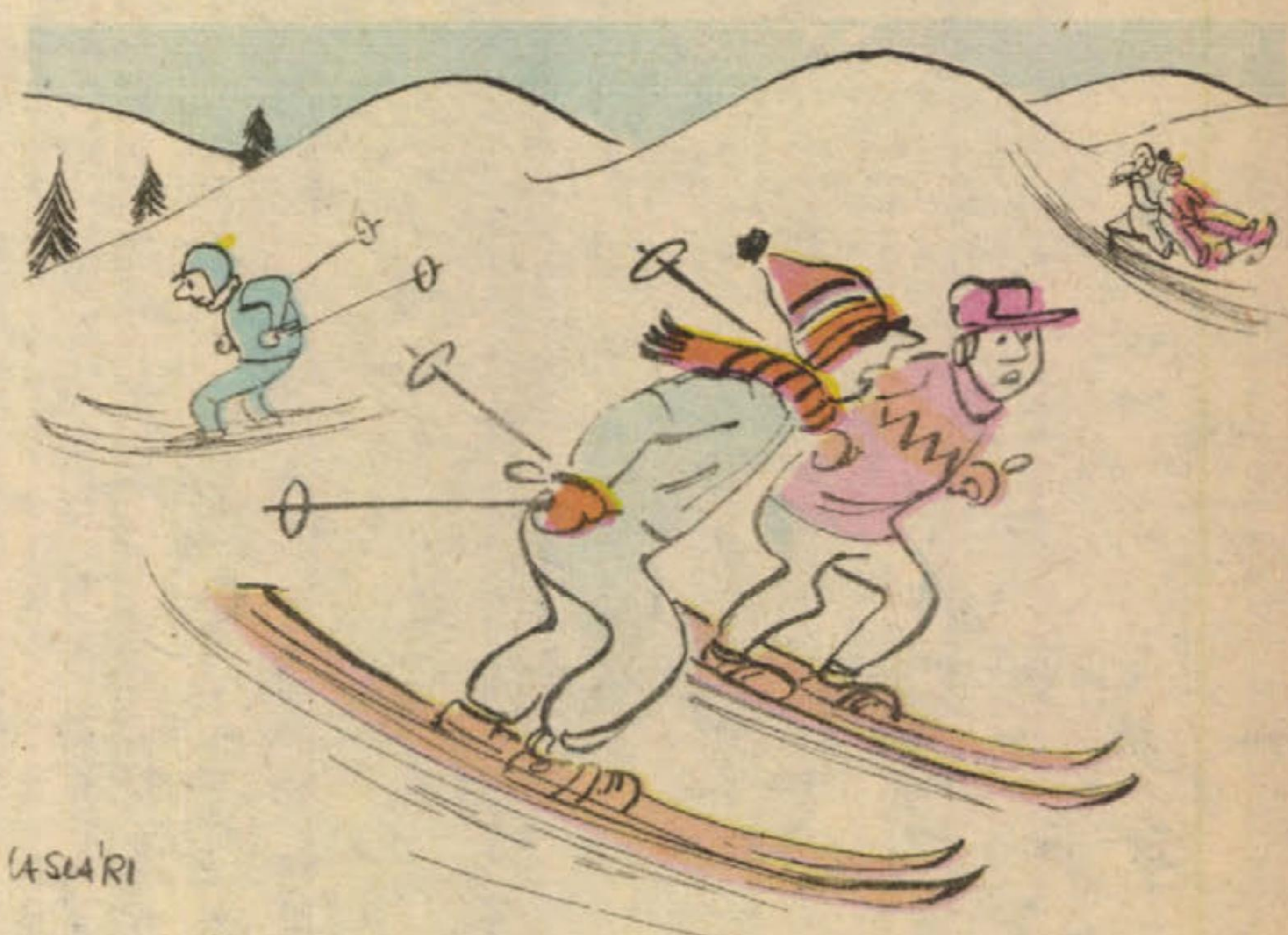
Amikor benyitottak oda, az utas körülnézett, fölordított, és mint akit puskából lőttek ki, kirohant az udvarra, ki az utcára, rémülten visongatva száguldott ki a faluból.

Merthogy a kocsiszínben a községi rendőr — magas, bajszos férfi — épp az ő lovát csutakolta gondosan.

(Fordította: K. A.)

– Ejnye, hát miért nem szólnak, hogy adjak egy bögrét . . . ? !

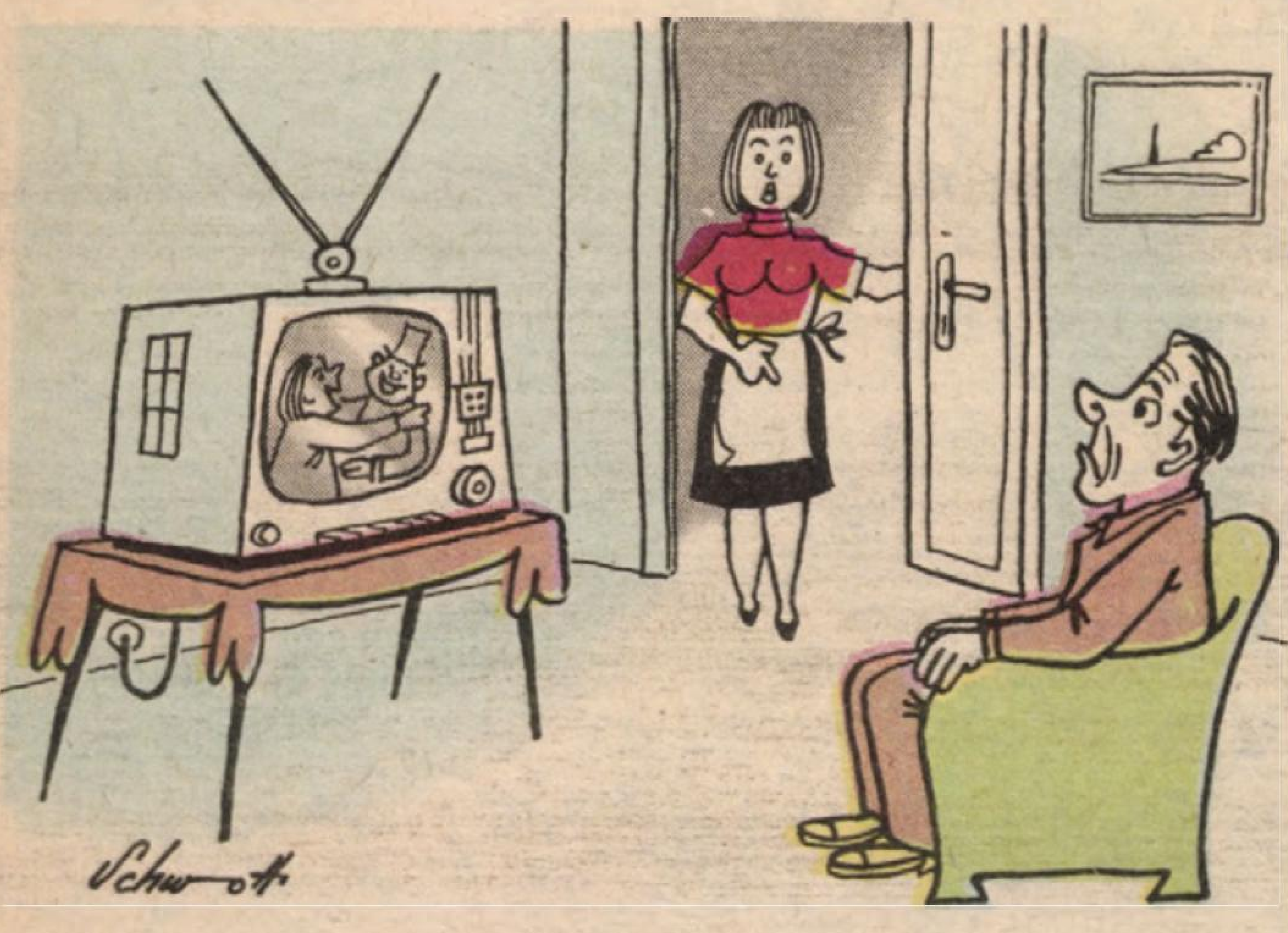

– Ha tudnád, hogy utálom a telet!

ARBORÉTUM

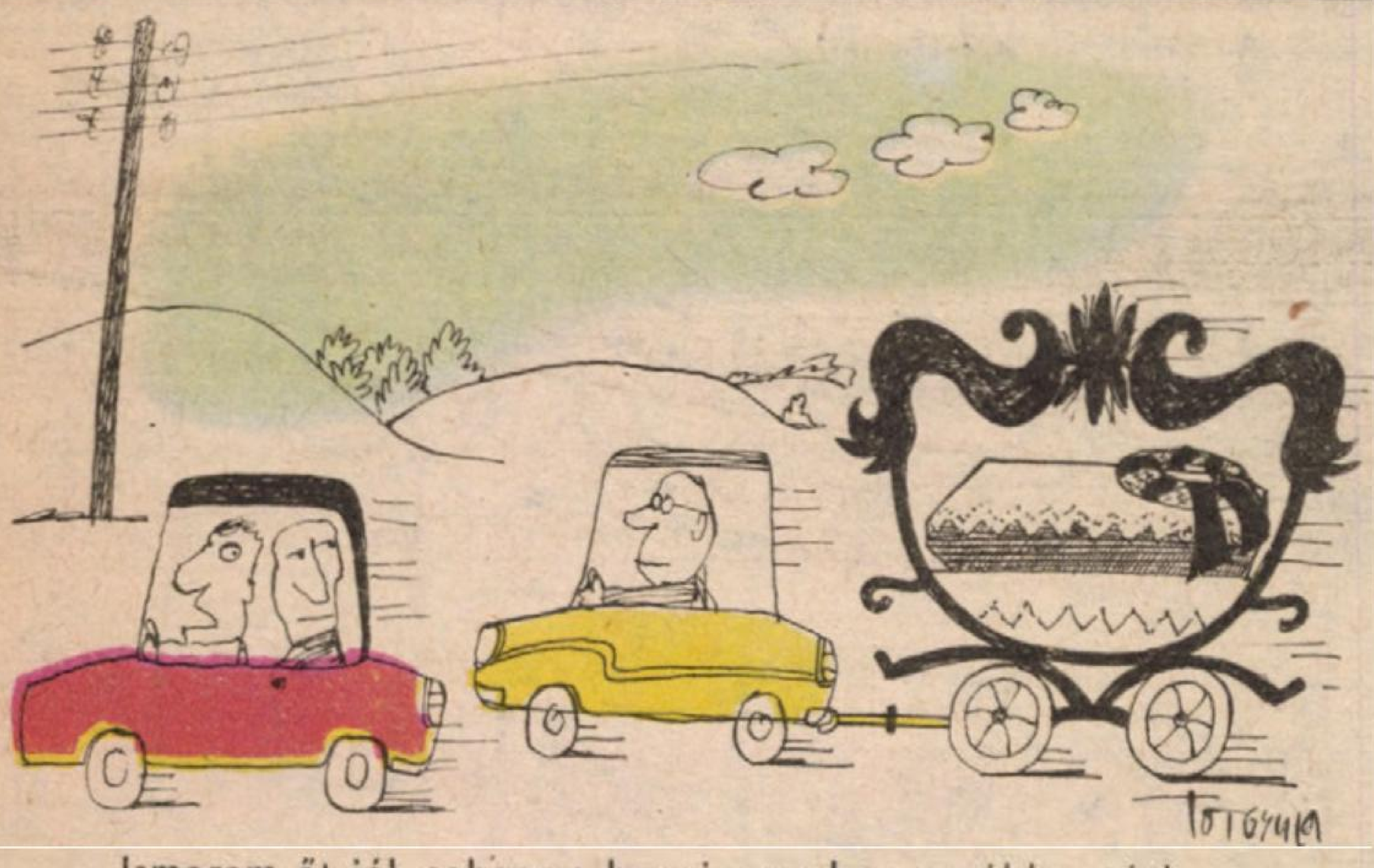

ELLENŐRZÉS

– Mind a négy emeletet végigjártam. Mindenki nevet ezen a darabon, csak te nem!

FEKETE HUMOR

– Ismerem őt jól, sohasem hagyja cserben az áldozatát!...

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2306/2-08 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.

Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

ISSN 0134–0611

— *Egy üveg kölnit kérek.*
— *Milyen illatot tetszik?*
— *Mindegy. Náthásnak lesz...*

FENYEGETÉS

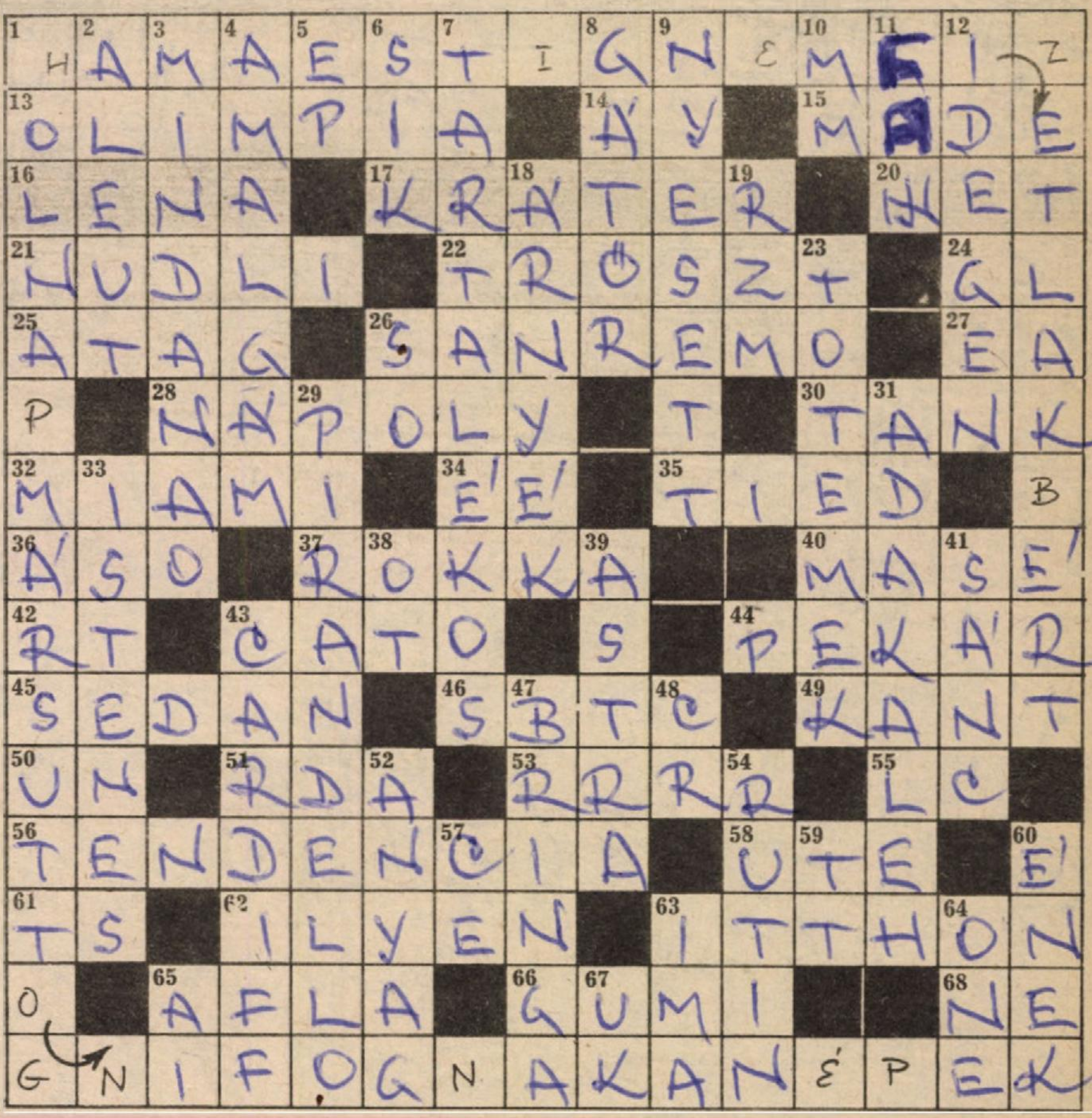
Makai Emil, a századforduló bohém természetű költője gyakran maradt adós a lakbérével. Egy ilyen alkalommal így csitítgatta dohogó háziasszonyát: — Meglátja asszonyom, hogy milyen büszke lesz, ha néhány év múlva a ház előtt megállnak a népek és azt suttogják: „Itt lakott a nagy költő!" A hölgy ridegen így felelt: — Vízszintes 1 — függőleges 1! Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb február 27-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Nemzetközi sportvetélkedő
14. A. Y.
15. ... in Hungary
16. Folyó Szibériában
17. Nyílás a tűzhányón
20. Sugárhajtású repülőgép
21. Főtt tészta
22. A kapitalista monopóliumok egyik fajtája
24. G. L.
25. Szövetkezeti dolgozó (névelővel)
26. Világhírű olasz fürdőhely
27. E. A.
28. Nagy olasz kikötőváros
30. Harckocsi
32. Tengeri fürdőhely az USA-ban
34. Azonos betűk
35. Nem az enyém
36. Kerti szerszám
37. Háziipari eszköz
40. Formába préselt papírospép
42. Részvénytársaság
43. Államférfi az ókori Rómában
44. Író és politikus, a Tanácsköztársaság megdöntésére szervezkedő ellenforradalom egyik vezére (1867—1937)
45. Francia város, jelentős csaták színhelye volt
46. Salgótarjáni sportegyesület
49. Klasszikus német idealista filozófus
50. U. N.
51. R. D. A.
53. Azonos betűk
55. Római számok
56. Irányzat — ismert idegen szóval
58. Hajdan nagyhírű újpesti sportegyesület
61. T. S.
62. Ilyesforma
63. Nem idegenben
65. Fordítva: a görög ábécé első betűje
66. Nyúlós dolog
68. A neon vegyjele

FÜGGŐLEGES

2. Szigetcsoport Alaszka és Kamcsatka között
3. A Fülöp-szigetek második legnagyobb szigete
4. A higany ötvözete más fémekkel
5. E. P.
6. Két kiterjedésű mértani alakzat
7. Az a futballcsapat, mely nem a legerősebb összeállításban játszik
8. A Vízügyi Hivatal alkalmazottja
9. Pingpongban, teniszben van ilyen ütés
10. Azonos betűk
11. A biológiai rendszer alapegysége
12. Ismeretlen személy
18. Együtt jár a fénnyel
19. R. Z. M.
23. Természeti népek tiszteletének tárgyai
26. Fűszer
29. Nobel-díjas olasz író (1867—1936)
31. Sziget az Aldunán
33. A vallásos ember
38. O. T.
39. Sic itur ad ... (így jutunk a csillagokig)
41. Valamikor védelmet nyújtott az ellenség ellen
43. Angol kikötőváros
47. A kerékpár népies neve
48. C. R.
52. Ruhára való
54. Nagyfokú jártasság
57. A cérium vegyjele
59. Azonos betűk
60. Dal, nóta
63. Fohász
64. Egy — angolul
65. A. I.
67. U. K.

FINNYÁS A VENDÉG

című keresztrejtvényünk megfejtése:
— **Eddig már vagy százan használták, de még senki sem panaszkodott.**

200—200 forintot nyert:
Kárpáti György, 6600 Szentes, Horváth M. 6.
Földes Jánosné, 1072 Bp., Dob u. 46/a.
Buga Béla, 1133 Bp., Visegrádi u. 83/a.
A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

LEHOCZKI ISTVÁN:

Amiről VERNE nem is álmodott...

